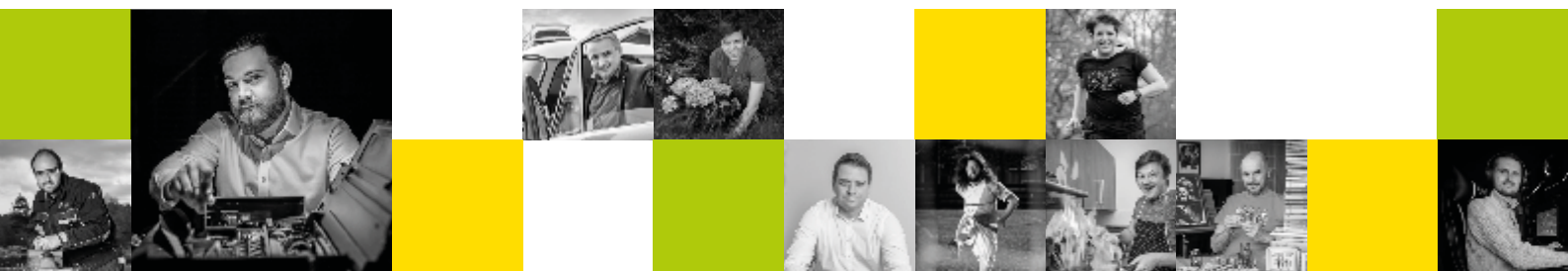

CO JSME VLASTNĚ ZAČ

PIRÁTI
A STAROSTOVÉ
● ■

Co jsme vlastně zač – Piráti a Starostové

© Česká Pirátská strana

© Starostové a nezávislí

Zadavatel: Piráti a Starostové

Zpracovatel: Martin Stehlík, Petr Vrabec

ÚVODNÍ SLOVO

Platí to pro všechny týmy, party nebo spolky: Povahu kolektivu vždy určují ti, kdo ho tvoří. To, jak moc jsou vnímaví a zkušení, pracovití a obětaví, féroví a ohleduplní anebo třeba jen v pohodě. Co jsou vlastně zač.

Platí to jistě i pro nás, Piráty a Starosty. Každý se k nám dostal vlastní, mnohdy velmi dlouhou cestou, během které mnohé viděl, z mnohého se poučil a mnohé načerpal. Každý má své kořeny, svůj příběh a svou hlavu. To všechno nás dnes a denně obohacuje.

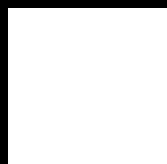
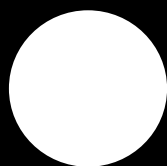
Rozhodli jsme se představit vám některé z nich. Umožnit vám poznat je po lidské stránce, která má vždy vliv na stránku profesní. Brzy může ovlivňovat i budoucnost naší země.

I když se o politice často říká přesný opak – že osobnost člověka se v ní rozpustí jako v kyselině a že poctivý, upřímný a dobromyslný tenhle svět buďto zkaží, nebo semele –, opakovaně jsme si ověřili, že jde jen o to, nakolik daný člověk zůstává osamocen

a nakolik se za něj včas postaví ostatní. Dostane-li se do politiky dostatek silných charakterů v jednom šiku, utvoří silnou partu. A když bude silná parta, zachová to charakter.

Seznamte se proto s námi, lidmi z našich předních řad. Posuďte teď bez předsudků, co jsme vlastně zač. Získáme-li vaše sympatie, pak nám prosím umožněte být dostatečně silnou partou v podzimních volbách.

S díky Vaši lidé,
Piráti a Starostové

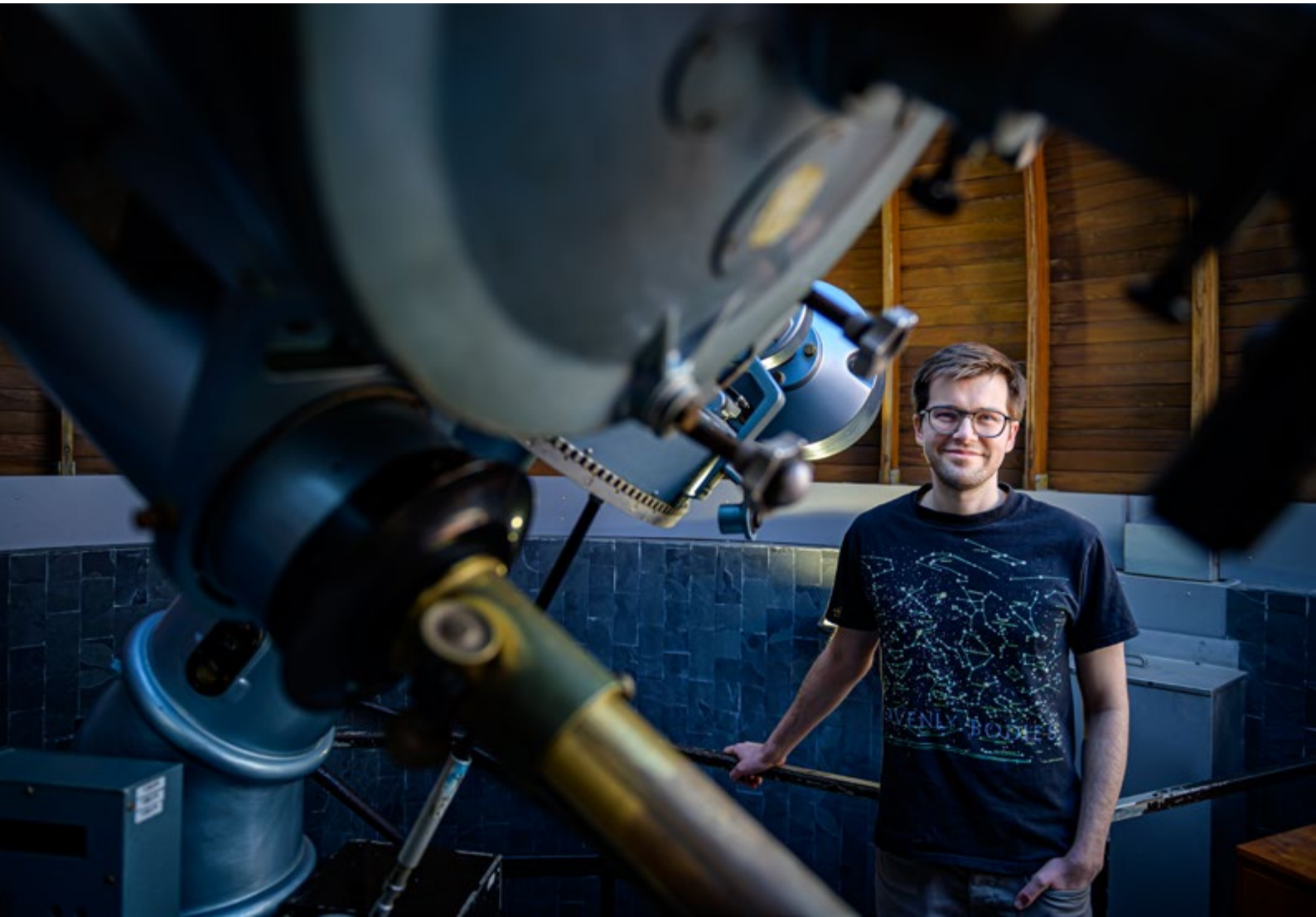

Každý z nás může přispět ke změně. Jde zejména o elán, vytrvalost a schopnost vysvětlit věc dalším. Už v mládí jsem se díky Skautu a potom v evangelické mládeži naučila věci posouvat a oceňovat i nutnou trochu štěstí či shody okolností. I jako 1. místopředsedkyně Pirátů se řídím tímto principem: společně, s výhledem na pět sedm let, lze dosáhnout velkých věcí. „Mamutí“ změnou pro náš stát může být právě dobře dělaná, racionální a datově podložená sociální a rodinná politika. Jde o místa ve školách a dětských skupinách, terénní služby i o to, že nesmíme dopustit, aby někdo dlouhodobě zůstal bez vyhlídek, zcela na vedlejší koleji. V konečném důsledku je právě možnost vést důstojný život za různých životních okolností pro demokracii klíčová.

Pro dobře fungující stát, který podporuje důstojný život, připomínám tři hlavní úkoly. Za prvé si přeji flexibilitu odpovídající moderním trendům trhu práce. Dnes je stát nastavený na systém „všecko, nebo nic“ – buď pracujete na plný úvazek, nebo máte rodičovskou. Buď pečujete, nebo jste v práci od nevidím do nevidím. Každý by si měl ale moct vybrat pro sebe vyhovující poměr mezi rodičovstvím či péčí a prací, udržet si kontakt s profesí či využívat možností odlehčovacích služeb. Za druhé chci stát, který umí problémům předcházet. Vytahovat lidi z hlubokých potíží

je nákladnější než prevence. Předvídavost státu se tedy ve výsledku vyplatí všem. Příkladem tohoto přístupu je třeba moment, kdy dobře mířená podpora dětí vyrůstajících ve znevýhodněných podmínkách znamená vyšší dosažené vzdělání a využití jejich potenciálu pro celou společnost, včetně finančních přínosů za celý život plynoucích z kvalifikovanější práce. A za třetí si přeji stát soudržnější – je strategické začleňovat lidi s postižením, v exekucích nebo zajišťovat rehabilitace hned po úrazu, včetně rehabilitací pracovních. Právě to, že nám nenavazuje sociálně-zdravotní pomezí, limituje potenciál Česka – a dále prohlubuje nesoudržnost v naší společnosti!

Demokracie bude udržitelná a zdravá, pokud pokvete radost z poznání a vzdělání a pokud se lidem bude celkově dobře žít. Chceme být moderní prosperující společností, kde má každý šanci na důstojný život, navzdory různým startovacím čarám. Chceme druhé šance, když se v životě něco semele. Proto v koalici se Starosty nyní přinášíme plán, jak se do této budoucnosti dostaneme.

Lidé si nás zvolili a dali nám důvěru, abychom pro ně odváděli co nejlepší práci. To se snažím mít neustále na paměti. Proto jsem hrdý na vysoké pracovní nasazení našeho poslaneckého klubu, kterému ve Sněmovně předsedám. Už od doby, kdy jsem vedl naše zastupitele na pražském magistrátu, mě totiž bavilo objevovat v lidech jejich potenciál, dostávat z nich to nejlepší a fungovat jinak než zavedené strany.

Vždy jsem se hodně spoléhal na fakta, analýzy a rozumové vnímání světa. Tento přístup jsem si odnesl z vysokoškolského studia na matfyzu, kde jsme řešili třeba černé díry nebo srážky částic, ale také z práv a politických zkušeností, které mě naučily dělat závěry až na základě solidních podkladů. Pamatuji si, jak mě jako studenta švalo fungování politických stran, neobornost, jak z kampaní křičely jen emoce. Proto jsou naše návrhy promyšlené, podložené studiemi, analýzami a prodiskutované s experty.

Jako předsedu klubu mě zajímá i strategie, řízení a transparence, protože v naší zemi je spousta skvělých lidí, ale právě v organizaci práce máme nedostatky. Loni se nám podařilo předpovědět příchod druhé vlny koronaviru a představili jsme plán, jak jí předejít. Kdyby vláda věnovala našemu plánu Budoucnost řešíme teď pozornost, mohla naše země vyjít z krize daleko lépe.

Také jsem zastáncem názoru, že aby politika nějak vypadala, musí se dělat pořádně, ne aby člověk seděl na dvou židlích. Proto jsem inicioval zákon, aby politici kumulující funkce nebrali více plných platů. Mé srdeční politické téma je transparence, prosadil jsem několik protikorupčních zákonů, třeba širší registr smluv, lepší přístup k informacím či průhledné rozdělování dotací a úvěrů se státní zárukou za desítky miliard korun.

Protože jsem pražský poslanec, věnoval jsem se problémům metropole. Prosadil jsem zlepšení ohledně byznysu s Airbnb a inicioval novou úpravu provozování taxislužeb. Zajímá mě se o Pražský okruh, za který odpovídá ministerstvo dopravy, a o pomalé stavební řízení, které je jednou z příčin, proč Pražan vydělává na byt skoro nejdéle v celé Evropě a pro mladé je bydlení nedostupné. Na spoustu dalších věcí nám však chyběly hlasy.

Mým cílem je, aby naše země ve správě věcí veřejných dosáhla západní úrovně. Aby se tady nekradlo, aby na úřadech pracovali schopní a motivovaní lidé a aby měl občan kvalitní nabídku služeb. Protože čím víc se naší zemi bude dařit, tím víc se lidé budou moct věnovat tomu, co je těší a co jim dělá radost. Pro mě je to třeba sport, čtení zajímavých knížek, relaxace a hlavně čas strávený s přáteli a blízkými.

Za půl století, co jsem na světě, mi došlo, že k věcem je nutné vytvářet si odstup a umět je řešit s nadhledem. Udělat si čas a pořádně si vše promyslet, než se do toho s plnou vervou pustíte. A to říkám i přesto, že se rozhoduji snadno a rychle. Taky jsem si ověřil, že energie věnovaná dobrému nápadu se nikdy neztratí – to je to pravidlo, které zná fyzika jako zákon o zachování energie. Vedle toho považuju za naprosto zásadní podmínku úspěchu v jakémkoli oboru schopnost sestavit si kvalitní tým z motivovaných a loajálních lidí. Ale pozor: loajalita není jednostranná ulice, vždycky musí být vzájemná.

Roku 1988, těsně po maturitě, mi přišlo oznámení o přijetí na trenérství kopané na FTVS UK a já byl nejšťastnější na světě. Následující léto mě drolící se Husákův režim pustil do Paříže. Tam jsem poprvé okusil vůně a barvy skutečné svobody. Když jsem se vrátil, Praha byla plná trabantů z NDR, vzápětí padla Berlínská zeď a hned potom přišla Havlova sametová revoluce, v níž jsem si coby revoluční student potvrdil svůj intenzivní vztah k politice.

Čtvrt století jsem pak prožil v polistopadových médiích. Byl jsem reportérem v Reflexu, v Lidovkách, v České televizi, na Nově i na Primě, zažil jsem časy, kdy investigativní žurnalistika dokázala položit vládu. Zakládal jsem talkshow Krásný ztráty

a rozbíhal dokumentární sérii 13. komnata, byl jsem mediálním stratégem projektu Praha – Evropské město kultury roku 2000.

Svět médií jsem opustil bez sentimentu, do politiky jsem skočil bez přípravy, po prezidentských volbách, v nichž Karel Schwarzenberg prohrál s Milošem Zemanem. Řekl jsem si ve svých 43 letech, že je nejvyšší čas. Volba na Starosty padla jednak proto, že mě zaujal Petr Gazdík jako host ve studiu Krásných ztrát, a taky proto, že jsem tušil, že STAN je ideálním základem pro silné, středové liberální hnutí, které nikdo tak snadno nepotopí a které mi tu jako městskému liberálnímu voliči tolik chybělo.

Uspěl jsem hned napoprvé, sedm let jsem místostarostou Šestky, největší městské části v Praze. Na starosti mám správu majetku, sport a samozřejmě kulturu. Zasedám ve Výboru pro kulturu a cestovní ruch hlavního města Prahy a jsem místopředsedou představenstva v akciové společnosti hlavního města Obecní dům.

Jsem hrdý na své děti, obě se nám povedly. Právě jim trpělivě vysvětluji, že o svůj svět budou muset pečovat, že se nic neděje samo sebou. Celkem pyšný jsem také na písničky, které na mé texty složili zpěvák Michal Prokop, kytarista Tomáš Poláček nebo ďábelský houslista Jan Hrubý. Když je slyším v rádiu nebo na koncertě, mám vážně radost.

Moje srdce bije pro nové technologie a inovace. I když jsem v mládí tíhl k humanitnímu vzdělání, nakonec jsem se rozhodl studovat na matematicko-fyzikální fakultě. To pro mě bylo určující. Seznámil jsem se tam totiž s tématem open source, otevřeného softwaru, které mi dál otevíralo cestu k digitalizaci státní správy.

Vše začalo otázkou, proč by open source nemohl být využitelný a užitečný pro stát. Viděl jsem velký potenciál. A i přesto, že na nás zpočátku ve veřejné správě koukali nevěřičně, dnes je to relevantní téma v patrech nejvyšší politiky. Když se chci odreagovat, chodím plavat, jezdím na kole nebo lezu po skalách. Člověk hned vidí svět z jiné perspektivy.

Pokud bych mohl v politice ihned změnit jednu věc, přál bych si, aby se Česko posunulo v oblasti digitalizace do 21. století. V tom zůstává naše země oproti ostatním pozadu, přitom benefity jsou obrovské. Jak by to mohlo vypadat? Stát by se například ptal lidí pouze na věci, které o nich opravdu neví, a ne na ty, které může zjistit z jiných státních databází. Konečně bychom se zbavili nekonečných stohů papíru a zasílání všeho poštou, dá se to přece řešit online. Stát by ušetřil a pro lidi by bylo vše jednodušší a rychlejší. Je ale jasné, že možnost zvolit si digitální

způsob komunikace se státem musí být svobodnou volbou každého jedince, ne povinnost.

Stál jsem u vzniku České pirátské strany a je pro mě neuvěřitelně zajímavé vidět, jak se strana rozrůstá a vyvíjí. Jsem rád, že se však nemění důraz kladený na transparentnost, protikorupční politiku a digitalizaci státu. Osobně jsem vděčný, že jsem měl příležitost být pod pirátskou vlajkou zastupitelem hlavního města Prahy a od roku 2017 poslancem. Stál jsem tak u zrodu digitální ústavy nebo včas odhalil podezřelý projekt Czechiana, čímž jsem státu ušetřil čtyři sta padesát milionů korun. Zakročil jsem také proti zpackanému tendru na e-shop pro dálniční známky či proti velmi nepřívětivému portálu pro přihlašování k očkování.

Bylo mi 32 let a ze středoškolského učitele jsem se poměrně nečekaně stal starostou svého města. Kolín za své město považuji, mám ho rád. Ale byla doba, kdy mě v něm švalo úplně všechno. Nuda, šedí, lidé se neusmívali. Vědomí, že se na radnici rozhoduje mnohem víc podle toho, co z toho někdo má, než podle toho, co z toho má Kolín. Realita – nejzadluženější město v zemi. Nikdo nepřemýšlel nad tím, že v Kolíně lidé možná nebudou chtít zůstat. S kamarádem jsme se to jednou v hospodě rozhodli změnit. A dal jsem si osobní předsevzetí, ne politické či pracovní: svoji práci dělej pro lidi.

Změna atmosféry v našem městě je dle mého subjektivního, příznávám, názoru hmatatelná. A proto si myslím, že v politice by měl být každý svým způsobem starostou – s pochopením pro lidi, důrazem na kvalitu života, uměním naslouchat, rozhodovat se v zájmu lidí, měl by se starat. A mít z toho radost, protože politika je velmi osobní záležitost. Může vás nesmírně naplňovat, ale taky vám dost vzít.

Chtěl bych, aby mi nebrala čas na rodinu. Na všechny tři děti jsem nesmírně pyšný, stejně jako na to, že mám stále stejné přátele, kteří mi často dají tu nejpříjemnější zpětnou vazbu. I proto je mým největším přáním spokojenost mých blízkých. A vědomí, že

mým dětem se snažím připravit lepší budoucnost. A hlavně svobodnou. Jsem totiž z generace, která jako první svobodu konzumovala. V devadesátých letech stopem na Gibraltar, s kamarády na horách v Norsku. Myslím, že většina mých nejzajímavějších vzpomínek je spojena právě s pocitem svobody, s možnostmi, které naši rodiče neměli.

Posun z Kolína do Prahy se odehrál jen v té pracovní sféře, v Kolíně zůstávám vším ostatním. Doufám, že mě ty čtyři roky ve Sněmovně nezměnily, ale asi by to měli posoudit jiní. Možná jsem přišel o některé naivní představy. Přibýlo pár šedivých vlasů, častější nervozita. Ale také zkušenosti a obrovská chuť všechno to, co vidím a co se mi nelíbí, doopravdy změnit.

Za vším stojí práce a nic člověku nespadne do klína samo od sebe. Alespoň tak mě rodiče vychovali a hrál v tom roli i fakt, že jsem vyrůstala na venkově nedaleko Kutné Hory. V zimě jsme štípali dříví, když jsme chtěli topit, v létě česali stromy, když jsme chtěli ovocný koláč. Formovala mě tak okolní příroda a naše velká rodina. Vždy mě to táhlo ke sportu, odmala jsem jezdila na koních, měli jsme malou stáj a já v ní i vlastního poníka. Ve škole jsem běhala a hrála florbal, na kutnohorském církevním gymnáziu se prohloubil můj vztah ke společenským vědám, jazykům a historii. Dodnes mezi mé největší záliby patří umění ve všech svých podobách, především pak literatura a hudba. Největší bohatství spatřuji v množství skvělých a podporujících lidí kolem. Za každým úspěchem totiž vždy stojí spolupráce a chuť podílet se na pozitivní změně. Myslím, že umím držet lidi pohromadě a motivovat je k tomu posouvat věci dál. U Pirátů říkáme, že lidé jsou to nejcennější, co máme, a je to pravda.

O politice jsem nejprve diskutovala s tatínkem. Vždy mě zajímalo, co se kolem mě děje a kdo rozhoduje o věcech, které ovlivňují naše životy. Můj zájem o konkrétní věci v komunální a celostátní politice postupně přerostl v osobní angažovanost. Piráty jsem sledovala od jejich začátku. Byli mi blízcí svými

idejemi i programem. Líbilo se mi, že strana vznikla odspoda, z iniciativy lidí. Když se v Kutné Hoře sestavovala pirátská kandidátka, oslovil mě kamarád a já do toho šla po hlavě. Dnes pracuji jako asistentka senátorky Adély Šípové a vedu Piráty ve Středočeském kraji do sněmovních voleb.

Při pohledu do minulosti ráda přemýšlím nad momenty a rozhodnutími, které změnilý můj život. Několikrát jsem si mohla vybrat mezi pohodlím, nebo vystoupením z komfortní zóny a snahou o změnu. Ne vždy to vyšlo, ale pokaždé jsem byla ráda, když jsem zvolila tu druhou možnost. Během pobytu v zahraničí jsem si mohla uvědomit, co činí každou zemi jedinečnou, tedy i tu naši. Došlo mi, kolik toho v nás zanechal minulý režim a že je na čase se z vězení minulosti osvobodit, nadechnout se a začít znovu. Chci pomáhat lidem. Chci, aby bydlení bylo dostupné, aby lidé mohli svobodně rozhodovat o svých životech, o svém soukromí. Chci žít ve státě, který se zastane potřebných a pomůže jim postavit se zase na nohy. Pokud se mi povede udělat nějakou změnu k lepšímu, bude to pro mě naplňující.

Miluji svobodu. Svobodu volby, vyjadřování, rozhodování. Svobodu, díky níž mám možnosti, které byly pro generaci mých rodičů často nedosažitelné. Podvědomě jsem měl asi vždy pocit, že chci naplno využít, co mi život nabízí. Byl jsem tak součástí pěveckého sboru, psal do školního časopisu, spoluorganizoval různé hudební a vědecké festivaly, psal sci-fi povídky, živil se jako copywriter, pracoval v laboratořích ČVUT. Ve volném čase cestuji, učím se hrát na bicí, docházím na online astronomický kurz Planetária Praha. A od roku 2017 se naplno věnuji práci poslance. Ještě stále však mám dlouhý seznam snů. Chtěl bych si zahrát s kapelou na pódiu, vidět polární záři a mým největším snem je výlet na oběžnou dráhu.

Chci politiku otevírat mladým lidem. Do Poslanecké sněmovny jsem se dostal, když mi bylo 21, a nikdy jsem to neviděl jako handicap. Naopak věřím, že mladí lidé sem přinášejí jiný pohled. Snažím se proto motivovat svou generaci, aby se o politiku zajímala a neváhala ovlivňovat veřejné dění. Sám jsem se nejprve zapojil jako dobrovolník do politické kampaně Pirátů v roce 2013. O rok později, když mi bylo 18, jsem se stal pirátem a spoluzaložil sdružení Pirátů v Mladé Boleslavi. Piráti jsou pro mě jako druhá rodina. Jsou tu přátelští a inteligentní

lidé a líbí se mi, že principy, které hlásají navenek, uplatňují i uvnitř strany.

Protože je pro mě svoboda tak důležitá, hodně jsem se ve Sněmovně věnoval lidskoprávním tématům. V tom bych rád pokračoval. Chtěl bych být u toho, až se schválí manželství pro všechny. Zajímám se o rovnost žen a mužů, držím titul Genderman roku 2020, což mě motivuje do další práce. Jediným pracovním momentem pro mě bylo mé setkání s Jeho Svátostí dalajlamou. V následujícím volebním období bych se chtěl soustředit na hladký průběh českého předsednictví v Radě EU v druhé polovině roku 2022 či na rozumné investování peněz z evropských fondů. Role České republiky v Evropě je pro mě stěžejní. Jsem přesvědčený, že Česko může prosperovat, pokud budeme součástí silné Evropské unie.

Narodila jsem se v Praze, moje srdce však patří Chýni, kam jsme se s rodinou přestěhovali. Nebýt cesty z města, nejspíš by mě vůbec nenapadlo, kolik problémů přináší život v menších obcích. Tím se mi otevřely nové obzory a také úplně nové výzvy. A byl to právě jeden nesmyslný developerský projekt logistického centra uprostřed obce, kvůli kterému jsem vstoupila do komunální politiky. A podařilo se nám naši obec uchránit od stovek projíždějících kamionů denně.

Byla jsem basketbalistkou, ekonomkou, překladatelkou, lektorkou německého jazyka, starostkou, krajskou zastupitelkou a dnes jsem již osm let poslankyní. Ke svému mandátu přistupuji se selským rozumem a snažím se přispět k řešení problémů, se kterými se v životě setkávám, podle hesla: „Vidím, slyším, řeším!“

Řešení praktických problémů jsem se věnovala už jako starostka – a jestli se tehdy něčeho nedostávalo, byly to peníze. Menší obce byly z hlediska daňových příjmů diskriminované, a proto jsem se začala angažovat ve Sdružení místních samospráv, které s nespravedlivým systémem bojovalo. To byl jen krůček ke Starostům a nezávislým.

V Poslanecké sněmovně chci pokračovat v práci na tématech, kterým se věnuji od svého zvolení. Jsou to témata všedního života, ale pro mě všední určitě nejsou. Zajištění dostatečných kapacit ve školách či uhájení existence dětských skupin

jsou cíle, které se na titulní stránky novin dostanou zřídka, spokojený život si bez nich však představit nedovedeme. Chci se také zasadit o to, aby rodiče mohli sladit svou práci s rodinným životem. Prostě prosadit užitečné změny, které pomohou vyřešit každodenní problémy, s nimiž se občané potýkají. Držím se zásady, že žádné téma, které trápí naše občany, není tak malé, aby si nezasloužilo pozornost na půdě Sněmovny.

Velkým tématem je doprava. O té středočeské vím mnohé a taky vím, jak jí na celostátní úrovni pomoci. Budování obchvatů, rozšiřování regionální železniční dopravy, ale i výstavba cyklostezek – to všechno jsou aktivity, které náš krásný region posunou dál, bez státní spoluúčasti se však neobejdou. Bez promyšlených veřejných investic se ekonomická prosperita nedočkáme.

Nedočkáme se jí ani tehdy, když budou velké skupiny obyvatel stát v postavení mimo hru. A mým cílem je, aby se do hry zapojily. Nejen matky samoživitelky, ale i senioři, lidé s handicapem a další zranitelné skupiny obyvatel. Zkrátka nikdo nesmí zůstat stranou.

V životě jsem dvakrát prošla těžkou nemocí, kdy v mé uzdravení věřil málokdo. A naše země je na tom podobně: jen málokdo jí nyní dává naději. Mezi ty nemohé, kteří věří, že se opět zvedneme, patřím i já. Dokonce si myslím, že změna je na dosah ruky. Česko restart rozhodně potřebuje!

Jako celoživotní milovník knížek a komiksů bych měl za jiných okolností nejspíš malé knihkupectví. Věci se však ubraly odlišným směrem, a tak mám tu čest být v tuto chvíli předsedou Pirátské strany.

Vždy mi vadilo bezpráví a přál jsem si žít ve spravedlivější, otevřenější a vlastně i bohatší společnosti. Věci se však nezmění samy, člověk musí pro změnu něco udělat. Proto jsem před dvanácti lety reagoval na výzvu Jiřího Kadeřávky, která spustila proces vzniku Pirátů. Byl jsem u toho. Práci pro politickou stranu, jež by dokázala měnit věci k lepšímu, jsem věnoval již přes deset let. Nejdříve při zaměstnání. Nyní z vůle občanů pracuji jako poslanec ve Sněmovně, kde se snažíme s více než dvacítkou dalších Pirátek a Pirátů dělat vše pro to, abychom naší společnosti pomohli proměnit její obrovský potenciál.

Stále jsme na cestě. Velké změny trvají dlouho, ale my víme, že běžíme maraton. Mám radost z každého pomyslného kamene na cestě, který se podaří odstranit a tím pomoci lidem žít lépe, svobodněji. Když odstraníme překážky, další mohou jít pohodlněji a ti, co mají náskok, jim pak třeba ve tmě na tu cestu posvítí.

Ve svém osobním životě se snažím žít v souladu s principy, které jsou pro mě důležité. Obrovskou radost mi dělá má rodina:

žena Lydie, dcera Amélka a nedávno narozený syn Bertram. Snažím se být dobrým manželem i otcem, rozdávat pozitivní náladu, inspirovat druhé, jít pokud možno příkladem a šířit pohodu. Protože je to především o lidech. Když se lidé cítí dobře a mají mezi sebou dobré a přátelské vztahy, společně se jim podaří zdolat mnohem více, než by si dokázali představit. To si stále uvědomuji a provází mě to v životě stejně jako mé oblíbené rčení: Když chceš, aby tě lidé slyšeli, křič. Chceš-li, aby ti lidé rozuměli, šeptej.

Jsem přesvědčený, že zodpovědnost za prostor, ve kterém žijeme, nekončí na prahu našeho bytu. Vnímám proto veřejné zapojení jako přirozenou součást života a zároveň vidím, že má smysl, protože v Ústí nad Labem jsem na každém kroku narážel na nehospodárné vynakládání prostředků, porušování zákona a poškozování životního prostředí.

K Pirátům jsem se dostal v roce 2010 díky tomu, že měli a stále jako jediní mají veřejné fórum, kde se může zapojit úplně kdokoli. Od té doby se hodně změnilo – stal jsem se ústeckým zastupitelem, získal jsem Cenu za odvalu Nadačního fondu proti korupci, spoluzakládal jsem environmentální neziskovku, která je nyní z hlediska počtu řešených kauz největší v Ústeckém kraji, absolvoval jsem stáž u místopředsedy ENVI výboru Evropského parlamentu a byl jsem asistentem předsedkyně sněmovního výboru pro životní prostředí. U Pirátů jsem však stále.

Část svého příjmu posílám neziskovým organizacím, například efektivním charitám, watchdogovým organizacím nebo záchranným stanicím. V jedné z těchto stanic se nachází samička krkavce velkého, kterou vidíte na fotografii. Kvůli zlomenému křídlu nemůže létat, takže je v záchranné stanici natrvalo.

Rád bych změnil vnímání ochrany přírody u české veřejnosti. V současnosti totiž nejde o přirozenou součást veškeré činnosti. Například když se u nás zpozdí stavba dálnice o pár týdnů kvůli zvláště chráněnému druhu živočicha, je z toho velké téma. V zahraničí jde o normální věc, stejně jako třeba neumisťování kabelů a vodovodů pod stromy, které je u nás nutné při každé modernizaci kácet. Změna obecného smýšlení by měla dalekosáhlé pozitivní důsledky na prostředí, ve kterém žijeme.

Také bych byl rád, kdyby bylo pro politiky zcela normální rozhodovat na základě dat, umět svá rozhodnutí odůvodnit, diskutovat o nich i analyzovat dopady. A aby veřejnost tento postup vyžadovala. Pandemie v plné nahotě ukázala, jak chaotické je současné řízení státu, a já doufám, že nám to bylo varováním do budoucna.

Byl jsem včetně studia deset let v armádě. Často jsem tátovi pomáhal na radnici v době, kdy byl starostou. Když zemřel, byl jsem požádán, abych převzal štafetu ve vedení Malých Žernosek – naší obce na Litoměřicku. Malé samosprávy jsou totiž často opomíjeny, zvláště pak v „problémových regionech“, jako je náš Ústecký kraj.

V posledních letech jsme realizovali spoustu skvělých projektů, například kulturní a sportovní centrum. Připravujeme třeba nový přístav na Labi, kde provozujeme lodní přívoz. Snažíme se však i o rozvoj celého regionu, s dalšími obcemi jsme například založili Místní akční skupinu České středohoří. Máme na radnici úžasný tým, který společně funguje již léta, což také vnímám jako vizitku.

Těším se, že v nové koalici konečně zatočíme s byrokracií, která nám všem svazuje ruce a komplikuje každodenní práci. Je třeba řešit i environmentální otázky, sám se snažím přispět svým dílem a starám se třeba o údržbu vysazených stromků, také jsme založili kompostárnu zpracovávající biologicky rozložitelný odpad a motivujeme lidi ke správnému zacházení s odpady, abychom měli v Česku čistou a zdravou přírodu a svěží vzduch.

Pojďme se aktivně zajímat o rozvoj problematických regionů. Pojďme řešit problémy konstruktivně s pomocí lidí, kterých se přímo týkají.

Jsem jaderný energetik, basák několika punkových kapel, který si zahrál i na Rock for People. Jsem bývalý starosta Mariánských Lázní a poslední čtyři roky taky jeden z dvaadvaceti pirátských poslanců v Poslanecké sněmovně. A především jsem táta tří dětí, který by jim rád tuhle zemi jednou předal v trochu lepším stavu, než v jakém se zrovna nachází.

Vlastně to byl důvod, proč jsem se rozhodl dělat o něco víc, než jen jednou začas jít k volbám. Štvala mě lhostejnost lidí k tomu, co se okolo nich děje. Když byla v roce 2008 u nás v Mariánských Lázních nevhodně privatizována nemocnice a občanské protesty k ničemu nevedly, měl jsem toho dost. Rozhodl jsem se přidat ke vznikajícím Pirátům a založil jsem krajské sdružení v Karlovarském kraji. A jsem za to rozhodnutí rád, protože posledních deset let, včetně zkušeností z Poslanecké sněmovny, mi jako člověku hodně dalo.

Stále je toho dost před námi. Poslední rok a půl jsme v našem týmu a společně s dalšími kolegy pracovali zejména na vypracování plánů pro zvládnutí covidové pandemie, ale je tu řada dalších témat, která před Českou republikou stojí. A jelikož jsou mým oborem obnovitelné zdroje a jaderná energetika, rád bych se jim vedle zdravotnictví a inovací nadále věnoval. Čekají

nás totiž klíčová jednání o budoucnosti jaderné energetiky nebo o výstavbě dalších bloků Dukovan.

Transformace energetiky v celé Evropě bude ohromná výzva i vzhledem k ambiciózním cílům uhlíkové neutrality. Dotkne se i regionů jako je můj rodný Karlovarský kraj. Je proto nezbytné, aby peníze z EU určené k transformaci uhelných regionů byly využity efektivně a skutečně zlepšily život občanů v kraji. Restart krajské ekonomiky může mít základy i v oblastech, které jsou pro náš region tradiční – lázeňství, voda, lesy a čisté životní prostředí.

Jsem původem Jihočeška, která ale posledních deset let žije s manželem a dvěma syny ve Valči, kde společně v ekologickém režimu chováme ovce a kozy. Přivedl mě k tomu i můj dlouhotrvající zájem o ochranu přírody a také o otázky spojené s nakládáním a tříděním odpadů, ve kterých jsem, přiznávám, mírně vyhraněná. Nejvíce se mi zamlouvá myšlenka „upcyclingu“, tedy přeměňování odpadu nebo nepotřebných produktů v nové materiály.

Dospěla jsem k názoru, že pokud chce člověk něco změnit, musí být aktivní ve veřejném prostoru. Měl by být rovněž vděčný za příležitosti a úspěchy, které ho potkají, a odnést si něco také z přešlapů a chyb, jimž se nevyhne. I když to občas nemusí být komfortní. Účastnila jsem se například protestu proti neonacistickému pochodu v Plzni, kde proti nám policie postavila vodní děla. Osud tomu ale chtěl, že jsme se zrovna tam potkali s mým budoucím manželem.

Svůj aktivismus jsem ovšem dlouho s politikou propojoval nechtěla, ačkoli mi Piráti byli sympatičtí. Až později jsem se účastnila akcí nebo projektů, které podporovali, poznala některé z nich a co prosazují, což mě nalomilo. Dodnes jsem jim například vděčná za pomoc během demonstrace „Za svobodné

vysoké školy“ v Plzni. Když jsme se s mým mužem odstěhovali do Valče a založili rodinu, sešla se tu tehdy skupina lidí, která se chtěla (a stále chce) aktivně podílet na rozvoji obce. To byl finální impuls, abych se přidala pod pirátskou vlajku. A už jsem zůstala.

Jsem přesvědčená, že jakákoli pozitivní změna je možná ve chvíli, kdy budeme chtít najít řešení, otevřeme se diskusi a nebudeme nám dělat problém sdílet informace. Mrzí mě, když jsou dnes lidé právě kvůli nerovnému přístupu k informacím odsouváni na vedlejší kolej. Nebo je pro ně nemožné se v informačním chaosu zorientovat, vždyť například náš právní řád připomíná spíš džungli. Proto bych chtěla napomoci tomu, aby byly informace pro občany srozumitelnější a kroky politiků předvídatelnější.

Narodil jsem se v Plané u Mariánských Lázní jako syn obuvníka a kuchařky. Začínal jsem v plzeňské Škodovce jako dělník a po 30 letech jsem se vypracoval na generálního ředitele Škoda Transportation. V podniku jsem se v 80. letech i politicky angažoval. S kolegy jsme zajišťovali tisk samizdatu, organizoval jsem sběr podpisů pod občanské petice a vytvářel v závodech síť aktivních zaměstnanců nesouhlasících s komunistickým režimem. Spoluzakládal jsem Občanské fórum. Inicioval jsem návrat Škodovky k veřejně prospěšným projektům a vrátil jsem škodovácký znak na dresy plzeňských hokejistů.

V roce 2016 jsem kandidoval v krajských volbách a stal se hejtmanem. Nyní pracuji jako náměstek zodpovědný za životní prostředí a regionální rozvoj. Pod mým vedením Plzeňský kraj vymohl neoprávněně účtovaných 250 milionů Kč autobusovým dopravcem, důsledně jsme organizovali otevřené soutěže, na jejichž základě v kraji operuje 315 nových autobusů a 24 nových vlaků. Inicioval jsem instalaci busty Milady Horákové v atriu úřadu a založil tradici každoročního udělování Plakety Jana Palacha za odvážné občanské postoje.

Chci se věnovat konečně opravdové podpoře malých a středních podnikatelů, posunu produkce směrem k finálním výrobkům,

zjednodušení procesů a debyrokratizaci. Pracoval jsem ve fabrice na různých pozicích 35 let. Lidem v tomto prostředí dobře rozumím a vím, jaké problémy je nutné řešit. Pro naši koalici bude zásadní obnova řádného fungování státu. Zaměříme se na školství, budování dálnic, rychlovlaků a digitalizaci. Pomůžeme lidem v exekucích nastavením tvrdších pravidel pro věřitele, kteří zneužívají klienty v zoufalých životních situacích. Nezapomeneme na matky a otce samoživitele.

Budeme jasně deklarovat, že naše místo je v západní Evropě, a tvrdě hájit svobodu slova, bez níž demokracie nemůže existovat. Jestli nezajistíme důvěru občanů ve stát, ohrozíme svou západní geopolitickou orientaci. Extremisté toho využijí a budou nabývat na síle, která nás může odtrhnout od EU a NATO a vrátit do područí totalitních režimů.

Ve volném čase hodně čtu, sleduji filmy, chodím do hor, jezdím na kole a běhám. Jsem velký foglarovec a sbírám veškeré artefakty spojené s tímto spisovatelem. S manželkou jsme založili nadaci Pomáhat je normální. Jejím účelem je podpora občanů Plzeňského kraje, kteří se ocitli dočasně v nouzi nebo těžké životní situaci. Každý se může dostat do situace, ze které si už nedovede pomoci sám.

Miluji přírodu, cestování, rybaření a taky naše plzeňské pivo. Kromě toho se posledních šestnáct let věnuji podnikání na internetu, vybudoval jsem dva úspěšné startupy a při zaměstnání vystudoval právo. Myslím, že velkou inspirací mi byl dědeček, který mě vychoval a naučil respektu ke vzdělání i ke knihám. A také cestování, díky kterému jsem dostal šanci poznat celou řadu inspirativních lidí a vidět, jak funguje svět i za hranicemi naší země.

Politika se u nás doma vždycky hodně řešila. Pamatuji si, jak téměř všude, kde to bylo možné, hrál Hlas Ameriky nebo Svobodná Evropa. Část rodiny totiž žila v zahraničí, a tak jsme si s komunisty užili své. I z této zkušenosti pramenila motivace, abych v dospělosti do aktivní politiky vstoupil. Bylo to ještě před vznikem Pirátů v barvách ODS. A jsem za tu zkušenost a možnost porovnat dvě strany vděčný. O to víc si cením především toho, že u Pirátů je každý hlas skutečně slyšet, a i když se na všem s ostatními neshodneme, právě v diskusi vznikají nejlepší tvůrčí myšlenky a řešení.

S Piráty jsem se stal zastupitelem v Plzni a hlasy Plzeňáků mě poslaly také do druhého kola senátních voleb. Pokud teď dostanu šanci zastupovat občany Plzeňska příští čtyři roky

v Poslanecké sněmovně, rád bych využil svého vzdělání a zkušeností především v oblasti ochrany životního prostředí, věnoval bych se digitalizaci státní správy a v neposlední řadě uplatnil své znalosti z oblasti internetového podnikání. Myslím totiž, že takové zkušenosti dnes ve Sněmovně chybějí.

S trochou nadsázky by se dalo říct, že jsem se před zvolením živil ničením věcí. Jako vedoucí Laboratoře provozní pevnosti a únavové životnosti na Fakultě strojní v Plzni jsem totiž testoval různé druhy konstrukcí až do destrukce a následně podával informace firmám, kolik jejich prototypy vydrží a kde jsou slabá místa.

Když jsem se v roce 2017 stal poslancem, přišlo mi přirozené využít zkušenosti z univerzitního prostředí a věnovat se otázkám spojeným se školstvím. Je mým cílem, aby se ve školách učilo to, co budou lidé pro život v 21. století opravdu potřebovat. A hlavně aby se učilo tak, že to bude děti bavit a budou se do školy těšit.

Jestli mi opravdu něco nejde? Nedokážu jen tak sedět někde stranou a přihlížet, když se okolo mě děje něco špatného. Už od studentských let jsem se proto aktivně účastnil akcí (a pak je i organizoval) ve veřejném zájmu a v roce 2012 jsem se přidal k Pirátům. Jsem životní optimista a volnomyšlenkář a vždy mi vadila korupce na všech úrovních. Česká pirátská strana byla jediná politická strana, se kterou jsem byl ve shodě s ideály i hodnotami a nemusel jsem v této oblasti dělat žádné kompromisy.

Život v pirátské posádce a zejména čtyři roky v Poslanecké sněmovně považuji za velkou životní zkušenost, která mě mimo jiné naučila více komunikovat s lidmi s odlišnými názory.

Zároveň mám radost, co všechno se nám za poslední čtyři roky povedlo. Přitom vždy se slušným jednáním a bez jakýchkoli podrazů. Například se mi povedlo uhájit svobodu volby mezi cizím jazykem a matematikou u maturity. Hodně energie jsme s mým týmem věnovali rovněž řešení distanční výuky v době pandemie koronaviru, kdy se nám mimo jiné podařilo docílit lepšího technického vybavení pro učitele i žáky.

Přesto nás toho i vlivem koronaviru pořád dost čeká. Musíme zmodernizovat obsah toho, co se děti ve školách učí, revidovat současný model maturit i kvalifikací a docílit toho, že na každé škole bude v maximální možné míře poskytována kvalitní výuka. Máme však konečně šanci české školství nasměrovat správně a já chci být u toho. Nerad totiž odcházím od rozdělané práce.

Jsem životní optimista, ať ják a poslední čtyři roky pirátský poslanec. Hlavně jsem ale spokojený manžel a otec tří malých děvčat. Vyrůstal jsem v jihočeských Katovicích a dospívání na venkově formovalo mé hodnoty. Vždycky tu platilo, že co se slíbí, to se splní. Když se nevěnuji práci nebo rodině, rekonstruuji starou nádražní restauraci. Je to poměrně tvrdá práce, ale taky svým způsobem relax. A když je příležitost, chodím se odreagovat na rally. To byla vždy má vášeň a s kamarády jsme při cestách po Česku i v zahraničí nasbírali pěknou řádku zážitků. Dnes jsem aktivní ve spolku Rally fans Katovice, kde pořádáme kulturní události, jejichž výtěžek jde na dobrou věc.

V osobním i pracovním životě je pro mě určující férovost, poctivost a dodržování dohod. Není to prázdná fráze, zkrátka se ukázalo, že tak to funguje nejlépe. Když si mám vybrat mezi snadnou věcí a tou správnou, volím tu správnou. V tom jsme si s dalšími piráty blízcí, což je pro mě zásadní. K Pirátům mě vlastně přivedla moje žena, za což jsem jí dodnes vděčný. Líbila se mi otevřenost strany, kde je názor každého člena stejně důležitý, i její důraz na svobodu jednotlivce. A mou IT duši přirozeně oslovila vize digitalizace státu, která v Česku dost pokulhává, a přitom ulehčí život nám všem. Uvědomil jsem si, že pokud nejsem

spokojený se světem kolem sebe, můžu ho změnit. A tak jsem do toho skočil po hlavě, nalodil se k Pirátům, čtyři roky jsem sbíral zkušenosti jako aktivní člen a předseda krajského sdružení, poté se stal poslancem a začal věci měnit.

Vždy jsem byl nekonfliktní typ a neshody se snažím řešit s chladnou hlavou a dohodou. Co však nemohu vystát, je nespravedlnost a snaha vydělat na těch, kteří v životě neměli štěstí. I proto se mou prioritou ve Sněmovně stal boj proti špatně nastavenému systému exekucí, který dopadá na téměř milion lidí v Česku a často připomíná spíše obchod s chudobou. Velmi dobře vím, jak snadné je dostat se do exekuční pasti, proto jsem připravil smysluplnou úpravu aktuálních pravidel, která by pomohla dlužníkům i věřitelům. Práce poslance mě jako člověka posunula dál. Naučila mě víc na sobě pracovat, hledat kompromisy a nevidět svět černobíle. Dost věcí mi však v politice vadí. Nejvíc snad upadající kultura v rámci diskuse – šíření fake news, polopравd, snaha prosadit svou za každou cenu. Gentlemanství se nesmí z politiky vytratit, stejně jako ze života.

Svůj život jsem zasvětil práci s lidmi. Nejdříve na vysoké škole, kde jsem více než patnáct let učil a zabýval se výzkumem managementu a cestovního ruchu. A od roku 2018 i v politice, kde nyní působím jako náměstek primátora v Českých Budějovicích pro školství, sociální věci a cestovní ruch.

Tématům cestovního ruchu, vzdělávání a zlepšení kvality řízení ve veřejné správě se chci nadále věnovat jak v politické, tak i v odborné rovině. Myslím, že zde máme co dohánět, a chtěl bych, abychom se v tom přiblížili těm nejlepším zemím.

V jižních Čechách žiji s rodinou od roku 2005. Ve stejném roce jsem nastoupil na Jihočeskou univerzitu, kde jsem vystudoval doktorské studium v oboru management a marketing. Působil jsem zde 4 roky ve funkci proděkana pro zahraniční vztahy na ekonomické fakultě a 7 let jsem vedl katedru obchodu a cestovního ruchu. Na univerzitě externě působím doteď, a to v oblasti výzkumu v cestovním ruchu, manažerských her i výuky.

Jsem autorem několika desítek vědeckých publikací, většinou v angličtině, některé z nich jsou v prestižních mezinárodních časopisech. Vytvořil jsem několik výukových manažerských her, které se používají na univerzitách v ČR i v zahraničí. Předtím jsem podnikal v oblasti tvorby softwaru. Také jsem spolupracoval na

celorepublikových projektech zaměřených na podporu finanční gramotnosti, podnikavosti žáků základních škol nebo ochranu spotřebitele.

Svou práci mám rád a nejvíce mne na ní baví, jak se lidé kolem mne rozvíjejí – studenti i kolegové. A protože mám rád změnu, tak mne naplňují i nové poznatky, se kterými se setkávám, a jejich převádění do praxe.

Mezi mé koníčky patří cestování a turistika, fotografování přírody a detailů (makrofotografie hmyzu, pavouků, květín), běh, četba (sci-fi, krimi) a hudba (filmové soundtracky).

Jsem členem Jihočeského spolku pro bioekonomiku, předsedou správní rady Nadace města České Budějovice pro podporu vzdělávání a vědy a místopředsedou organizace destinačního managementu Českobudějovicko – Hlubocko, z. s.

Do politiky jsem vstoupil v roce 2018 zejména proto, že mi chybí využití nových poznatků v praxi a zapojení charakterních a schopných lidí do veřejného rozhodování. Chci umožnit i dalším, aby se do politiky zapojili. Oslovilo mne spojení zkušeností starostů a zapojení nezávislých kandidátů, často velmi zajímavých osobností. Také mám podobné hodnotové zakotvení – důraz na demokracii, ČR jako součást EU a NATO.

Fascinuje mě věda, příroda a technika. Chci rozumět tomu, jak funguje svět kolem nás. Chci být jeho aktivním účastníkem, nejen pasivním pozorovatelem. Ta touha mě dovedla i k politice. Debaty o ní jsou součástí mých vzpomínek už z dětství, kdy jsem se strýcem a rodinou vedl debaty o transparentnosti, korupčních skandálech a politice devadesátých let. Rodiče mě zároveň vedli k odpovědnosti za místo, kde žiji. Zapojení se do veřejného dění mi tak přišlo zcela přirozené. K Pirátům jsem se přidal, protože sdílím stejný pohled na transparentnost, svobodu přístupu k informacím a aplikaci inovací a digitalizace.

Jsem rodák z Písku. Je to pro mě srdeční záležitost. I proto tu stále a rád žiji s manželkou a dvěma dcerami, založil jsem tu vlastní poradenskou společnost a jsem členem Zastupitelstva města Písku a také Jihočeského kraje. Jako ekonom a odborník na finance se specializuji na komplexní finanční plánování, správu a ochranu majetku, tvorbu krizových plánů a služby wealth managementu. Zároveň poskytuji bezprovizní ekonomické poradenství, několikrát jsem již klientům, kteří naletěli finančním šmejdům, zachránil větší obnos peněz. S kolegy také učíme pedagogy a studenty středních škol finanční gramotnosti.

V profesních kurzech vedeme kolegy k odbornosti a vysoké profesionalitě poskytovaných služeb.

I v politice se věnuji ekonomice a financím. Jsem členem finančního výboru města Písku a hospodářského výboru Jihočeského kraje, kde se zaměřuji na transparentnost veřejných financí. Ve Sněmovně bych rád využil svých zkušeností a věnoval se narovnání podnikatelského prostředí a ochraně spotřebitele. Z praxe vím, že je potřeba spotřebitele v oblasti správy osobních financí chránit nejen legislativou, ale také klást důraz na kvalitní výuku finanční gramotnosti a kritického myšlení. Prioritně bych se však chtěl zaměřit na transparentnost veřejných financí. Nechci v přímém přenosu sledovat, jak peníze nás všech mizí kdesi v černých dírách a podivných dotacích. Spolu s tím je nutné také soustavně pracovat na obnově důvěry občanů k ústavním činitelům.

Jako malé holce mi dědeček vyprávěl o svém dětství ve válečných Sudetech. Jeho příběhy mě učily pokoře, úctě k lidskému životu, lásce k rodině. Ale i tomu, jak krutí k sobě lidé mohou být. Hodnoty, které mi předal, mě provázejí celým životem. Jsem tak vděčná za každodenní malé radosti, za své šikovné děti i skvělého manžela, se kterým se stále dokážeme smát jako dva puberťáci. Ráda cestuji s rodinou po Česku a pozoruji rozdíly mezi regiony i lidmi. Naším nejmilovanějším místem je Šumava a pro mě osobně jsou to Novohradské hory, kde jsem trávila s turistickým oddílem značnou část dětství. Velký relax je pro mě také pečení cukroví, které provoní celý byt, a přiláká tak do kuchyně děti i manžela.

Česko je úžasná země, o kterou se ale musíme starat. I proto jsem se dostala k politice. Nechtěla jsem dál sledovat politiky, jak pouze slibují, a přitom „skutek utek“. To jsem na vlastní kůži zažila mnohokrát u nás v Českých Budějovicích. Vedení města nesledovalo zájmy svých voličů, ale zpravidla své vlastní. A já viděla, že změna sama nepřijde. A pak jsem narazila na Piráty a přišla na jejich schůzku. Líbilo se mi, jak fungují. Nehrálo se tu na seniornost a nebylo potřeba si to ve straně tzv. odsedět, aby vás někdo bral vážně. Atmosféra

respektu a spolupráce mě přesvědčila, že Piráti skutečně sami na sobě praktikují vizi rovné, respektující a informované společnosti.

Od roku 2018 jsem zastupitelkou v Českých Budějovicích a vždy, když se podaří prosadit i malou změnu k lepšímu, cítím obrovskou radost. Svůj lidský přístup bych chtěla přinést i do Sněmovny. Mým snem je podílet se na změně politiky z likvidační a prospěchářské na respektující, praktickou a humanistickou sílu. Věřím, že respekt si v naší společnosti zaslouží každý jedinec. Přitom třeba právě na ohrožené skupiny obyvatel se často zapomíná, to chci napravit.

Vysočina je můj domov. Pochází odtud více než čtvrtina mých předků, a kdykoli jsem Vysočinu navštívila, měla jsem pocit, že se vracím domů. Dnes tu vychovávám své čtyři děti, které i mimo koronavirovou pandemii vzděláváme doma. Taky tu dvanáctým rokem podnikám v tvorbě rodokmenů, o kterých jsem před osmi lety napsala i dnes stále hojně prodávanou knihu. Zabývám se ochranou zdejší přírody a permakulturou. Jsem krajskou zastupitelkou a v neposlední řadě také vášnivou motorkářkou, turistkou, čtenářkou, zahradnicí a nadšenou ornitoložkou.

Vždycky jsem byla citlivá na to, co se v našem okolí děje. Už v devatenácti letech jsem se zúčastnila iniciativy Děkujeme, odejděte! a po příchodu na Vysočinu jsem se téměř ihned začala zajímat o dění na komunální úrovni. Před dvěma lety jsem pak spojila své síly s Piráty, aby se nám povedlo nejen na Vysočině dostat do vedení našeho kraje a zlepšit v něm život obyvatel. Proč zrovna s Piráty? Protože jsou mi nejbližší, co se týká myšlenek, programu i přístupu. Máme neskutečné množství zajímavých a inspirativních lidí, zároveň skvělý prostor pro tříbení názorů, hledání kompromisu, diskuse o nejrůznějších tématech.

I tyto diskuse mě postupně utvrzují v tom, že politik nemusi nutně řešit pouze velká témata. Neměli bychom přehlížet ani

maličkosti, které často dovedou řadu věcí změnit. A také bychom se měli na problémy snažit dívat z různých úhlů. I díky své profesi, ve které se věnuji pátrání po předcích, se snažím okolí ukazovat, že se musíme naučit o krajinu zase starat tak, aby byla pestrou a živou mozaikou polí, luk a lesů. A jiný pohled bych v otázkách ochrany přírody ráda přinesla i do Sněmovny. Je to velké sousto, ale doufám, že se smýšlení lidí o tom, proč je potřeba přírodu a krajinu kolem nás chránit, povede posunout.

Když jsem se ve svých 24 letech stal starostou města Pacov na Pelhřimovsku, byl jsem nejmladším starostou v republice. Ve funkci jsem letos po patnácti letech skončil a pevně věřím, že je za mnou a mým týmem vidět kus dobré práce a že se Pacov zásadně proměnil.

Máme za sebou úspěšné projekty v oblasti školství, vodo-hospodářství, sportovní a kulturní infrastruktury, bydlení, ale věnovali jsme se i efektivnímu managementu města jako takového. Samotný Pacov totiž zaměstnává přes tři sta lidí. Získal jsem ocenění Nejlepší starosta Kraje Vysočina, myslím však, že patří všem, kteří mi ta léta pomáhali. Člověk to nikdy nezvládne úplně sám.

Jako krajský náměstek hejtmana mám teď na starosti lesní a vodní hospodářství, zemědělství a životní prostředí. Vysočina je jedním z nejkrásnějších krajů právě díky svému přírodnímu bohatství, o které musíme aktivně pečovat a chránit ho. Věnuji se i odpadovému hospodářství a regionálnímu rozvoji – ta témata jsou hodně propojená a je důležité je vnímat jako celek.

Když mám volný čas, věnuji se rodině a sportu. Kromě atletiky působím v pelhřimovském hokejovém klubu, a to nejen jako hráč, ale i jako pořadatel domácích zápasů. Po letech jsme

dokázali znovu přitáhnout diváky na stadion a krajskou ligu jsme v poslední sezoně s velkým náskokem vyhráli. O životní prostředí se starám i ve volném čase. Kůrvec nám sežral les, tak teď sázím nový na základě principu druhové pestrosti.

V mém životě se mi podařilo spojit zdánlivě odlišné světy. Programátorství, zemědělství a politiku. Vše do sebe však zapadá jako puzzle. A ze svých zkušeností v odlišných oborech těžím téměř každý den. Programátorství mě naučilo myslet analyticky, dodržovat pravidla i postupy a hledat nová, chytřejší řešení. Zemědělství, ke kterému jsem se dostal při vývoji informačních systémů pro hospodáře, mi ukázalo, s jakými problémy se naše krajina potýká. A politika se stala nástrojem, jak dokázat měnit věci k lepšímu.

Od mládí se zajímám o historii, přírodu, lidská práva, informační technologie a politické dění. K tomu, abych se zapojil, mě přivedla tehdejší politická scéna. Viděl jsem, že absolutně nepochopila nové výzvy moderních technologií a že nám ujíždí pomyslný digitální vlak. Rozhodl jsem se proto, že chci být hybatelem změny a přiložit ruku k dílu. A nejbližší mi v tomto postoji byli Piráti. Díky jejich otevřenosti nebylo těžké se seznámit s tím, co dělají i v dalších oblastech, a zapojit se. Přátelský přístup a politika založená na datech byly pak třešničky na dortu.

Mezi mými kolegy ve Sněmovně se mi začalo přezdívat „vedoucí sekce Slepice a zahrádky“. Proč? Odstartoval jsem boj za zrušení klecových chovů slepic, což v samotných počátcích

vypadalo jako boj s větrnými mlýny. Ale díky mravenčí práci se to podařilo. Jako poslanec jsem také úspěšně bojoval za práva zahrádkářů. Kromě toho, že jsem o něco více zešedivěl, jsem získal řadu cenných zkušeností, které bych rád využil dál. V dalším volebním období bych chtěl prosadit náš plán Vodu řešíme teď. Jsem totiž přesvědčený, že nutně potřebujeme chránit zdroje pitné vody. Mou vizí je zdravá krajina a nadšení hospodáři, kteří se o ni šetrně starají.

Od roku 2017 pracuji jako poslanec. V minulosti jsem působil taky jako lektor kroužků zábavné logiky, překladatel, auditor nebo koordinátor dobrovolníků Rekonstrukce státu. Když zrovna netrávím čas ve Sněmovně, jdu si zahrát fotbal nebo šachy. Mám rád i karetní hry a deskovky. S partou kamarádů se pravidelně scházíme a hrajeme karetní fantasy hru Magic. Hodně mě to naplňuje, protože díky hře přicházím na jiné myšlenky a na malou chvíli politiku vůbec neřeším. No a vůbec nejraději trávím čas s manželkou a našimi dvěma dětmi.

Byl jsem u vzniku Pirátské strany a dodnes jsem jejím členem. Jsem hrdý, že se nám podařilo prorazit i bez oligarchů v zádech a že se stále držíme původní myšlenky – vybudovat transparentní stranu, která ctí vnitřní demokratické principy. I po těch dvanácti letech jsme stále ti samí „kluci a holky“, kteří chtějí tuhle zemi posunout kupředu. Začátky samozřejmě byly krušné. Neměli jsme stranický aparát, PR tým ani účetní. Všechno jsme se museli naučit od píky. S pílí a pracovitostí proto přistupujeme i ke správě státu.

Ve Sněmovně se věnuji rozpočtové politice. Strašně mě štve, že se u nás peníze vyhazují oknem a potom chybějí na opravdu důležité věci. Ekonomické ztráty způsobené koronakrizí jsou už

teď obrovské a jejich dopady budeme pociťovat ještě dlouho. Za sebe mohu slíbit, že budu bojovat, aby byl ten finální účet spravedlivě rozdělen napříč celou společností a nenesli ho jen někteří. Není možné, aby někdo platil daně padesát procent a někdo jiný, kdo má dobré konexe, naopak ještě dostával dotace.

V politice jsem se naučil, že se nevyplácí věci tlačit silou. Radši sázím na konsenzus a hledání dobrých výsledků pro všechny. V tom budu pokračovat i nadále.

Táta mě od dětství vedl ke stavařině, která mě nakonec provází celý život. Teorii mi dalo ČVUT, praxi jsem získával na stavbách i v Rakousku a Německu a dodnes v oboru podnikám. Z práce se stal také koníček. Společně s rodinou jsme kompletně zrekonstruovali chátrající kapličku sv. Anny v Pardubicích. Tu se tak povedlo zpřístupnit veřejnosti. Dělá mi radost, když podobně zapovězená místa dostávají nový život.

Na zkušené za hranicemi jsem poznal rozdíly mezi technologiemi, použitými materiály, kvalitou práce, i přístup k ní byl úplně někde jinde. Po návratu jsem si řekl, že pokud chci něco změnit, musím jít do politiky.

Byl jsem starostou městského obvodu v Pardubicích a dnes působím v zastupitelstvech města a kraje. Právě města a malé obce je potřeba těsněji propojit se státem a jejich starostům podat pomocnou ruku. Chci se také zasadit o kvalitnější dopravu a lepší financování krajských silnic.

Spoluzakládal jsem pardubickou organizaci STAN a za ty roky tu poznal spoustu pracovitých a slušných lidí. To jsou vlastnosti, kterých si cením, právě taková lidé by měli chodit do politiky. I na té nejvyšší úrovni je možné pracovat zodpovědně a s čistým štítem.

Celý život se věnuji sociální problematice a práci se studenty, charitu vnímám jako životní postoj. Snažím se být chápavá, tolerantní, ale i zásadová či neústupná a hlavně chránit ty slabé. Jsem obyčejná praktická žena s řadou zkušeností a smyslem pro humor. Povoláním jsem učitelka matematiky na gymnáziu a celý život se pohybuji ve školství. Kromě toho jsem matka, babička, dcera, sestra a vše, co souvisí se vztahy v klasické rodině. Ráda chodím do společnosti lidí, kteří mě dokážou svými názory posouvat. Nemám ráda radikální postoje, přičí se mi účelová lež, pokrytectví, netolerance.

Mezi mé koníčky patří divadlo, péče o dům a zahradu, bowling, moře a poznávání cizích krajů. Místa, která na mě dýchla historií, jsem našla na Ithace, v Paříži, ve Florencii a nakonec v Kalifornii. Tady se splnily moje dětské sny – konečně jsem mohla vidět místa, o kterých psali Jack London, Kerouac nebo prokletí básníci. Představivost tehdy pracovala na plné obrátky a skutečnost nezklamala. Ráda se vrátím i na milovanou Šumavu.

Působím jako pirátská zastupitelka ve Svitavách a politiku chápu jako službu, která má vznikat z občanské potřeby. Jako zájem o věci veřejné a snahu být veřejnosti prospěšná. Pokud

někdo ohýbá zákony ve vlastní prospěch, pokud zneužívá jednoznačnosti legislativy pro svoje obohacení, pak by měl být společensky odsouzen a nikdy by neměl „sedět v divadle v první řadě“. Do politického dění jsem se vložila již v roce 1989, nejprve jako členka stávkových výborů, později Občanského fóra. K Pirátům jsem přišla již jako názorově vyhraněný člověk s tím, že jsem jinou alternativu na domácí politické scéně neviděla. Teprve program Pirátů a oni sami byli a jsou přesně to místo, kde mohu realizovat svoje představy. Mou doménou i pro práci ve Sněmovně zůstává školství a dále se účastním projektu Česko bez bariér.

Vždycky jsem měla blízko k přírodě. Vystudovala jsem brněnské EKO gymnázium a pokračovala na Fakultu architektury VUT se zaměřením na stavby s nízkou spotřebou energie a šetrné k životnímu prostředí. Rok jsem potom pracovala na odboru památkové péče v Brně a od té doby se živím jako samostatně činný architekt v ateliéru. Respektive mám jednu posilu – svého manžela. Naše dvě malé děti mě přivedly také ke vzdělávání a se skupinou rodičů se nám podařilo na základní škole v Poličce zavést třídy v moderním vzdělávacím programu Začít spolu. Od sedmi let jsem rovněž členem jachetního oddílu a dodnes závodím na dvouposádkové plachtenci Fireball. V klubu jsem vedla tréninky a soustředění pro mladé jachtaře, stála při zavedení letních příměstských táborů a podílela se na pořádání sportovních akcí. A jsme zpátky v přírodě, ta koneckonců protéká celým mým životem. Nejraději vzpomínám na plavbu malou kajutovou lodí s mým mužem při pobřeží Irska a Anglie. Moc ráda mám také plavby kajakem, jsou to okamžiky volnosti, nádherné svobody.

Do politiky jsem se rozhodla vstoupit po jedné osobní zkušenosti. V roce 2015 jsme jako ateliér v architektonické soutěži vyhráli městskou zakázku a nahlédli do státní správy. Bylo to šokující, člověk najednou stál tváří v tvář práci nekompetentních lidí, netransparentnímu prostředí a prostoru pro korupci a klientelismus. Proto jsme spolu se skupinou podobně smýšlejících lidí v roce 2018 oslovili Piráty, zda bychom za ně mohli kandidovat v komunálních volbách. A povedlo se, získali jsme dva

mandáty. Kdysi jsem měla Piráty za ajťáky, co chtějí jen svobodný internet. Jsem nesmírně ráda za zjištění, že jsou stranou se širokou škálou témat, svou pozici v parlamentu si určitě zaslouží. Od podzimu 2018 jsem tedy zastupitelkou Poličky, od podzimu 2019 členem Pirátů a od podzimu 2020 předsedkyní místního sdružení.

Piráti mě nazvali „environmentální architektkou“. Nejdřív jsem se tomu zasmála, ale vlastně je to výstižné. Kandiduji totiž s plánem připravit české území na nastávající klimatické změny. Je to téma, ve kterém se potkávají všechny mé profesní i volnočasové zájmy. Chtěla bych změnit práci s přírodou a veřejným prostorem a propojit tvorbu obcí s tvorbou krajiny. Potřebujeme systematicky odpovídat na výzvy, které Česko čekají, v současném prostředí to však není dost dobře možné. V práci politika vidím hezkou paralelu se svou každodenní prací. Architekt musí danou stavbu dobře navrhnout, ale zároveň prochází celým procesem jako mediátor vyjednávající mezi všemi zainteresovanými. Balancuje požadavky spousty stran, které často mají protichůdné zájmy a které je nutno pro záměr přesvědčit. Celé je to jako taková jízda na kajaku, občas je pořádně strmá, cestou potkáte spoustu nástrah, nevyhnutelně nabereíte vodu, ale nakonec bezpečně a s úsměvem na tváři doplujete do cíle.

Vyrůstal jsem a žiju v Trutnově v Podkrkonoší. Mám rád přírodu, výlety, lesy i sport v nich. Mám rád lidi a rád se usmívám. Baví mě pomáhat druhým, různými způsoby zlepšovat životy ostatních, i kdyby jen drobně. Pocházím z tradiční právnické rodiny, ale nakonec jsem se vydal jiným směrem a vystudoval obor informační management na Univerzitě Hradec Králové. Profesně jsem celý život pomáhal firmám s marketingem a nastavením firemních procesů tak, aby měly více zákazníků a udržovaly dobré vztahy jak se svými klienty, tak se zaměstnanci. Díky tomu jsem se naučil komunikovat, dobře naslouchat i srozumitelně předávat svůj náhled na problém.

Piráty jsem objevil v roce 2010 a po prostudování jejich vize politiky jsem se zapojil s cílem aktivně ovlivňovat dění v Trutnově. I po jedenácti letech mnou pirátský pohled na svět a parta proaktivně přemýšlejících lidí rezonují. Čtyři roky na pozici poslance mi umožnily vnímat politiku a výzvy, které před naším státem stojí, šířeji. Většina problematik, které stát, vláda a parlament musejí řešit, je výrazně rozsáhlejší, než se z jednotlivých článků v médiích může na první pohled zdát. Pro správné rozhodnutí potřebuje politik vidět nejen finanční a právní stránky, ale musí vnímat i otázky sociální, psychologické, demografické, bezpečnostní a další.

Uvítal bych více spolupráce mezi lidmi. Česko má velký potenciál, ale ohromné množství energie věnujeme bojům mezi sebou, namísto vzájemné podpory a využívání onoho potenciálu. Většina lidí by ráda spolupracovala, ale bohužel to často znemožňují soukromé, finanční či mocenské zájmy jednotlivců a skupin. Takže podmínkou té lepší spolupráce je čistší, slušnější a méně egoistická politika. Společnost je příliš polarizovaná. Řešení důležitých témat lidského života i politiky přitom nejsou černobílá. Byl bych rád, kdyby politici, média i veřejnost toto chápali a snažili se hledat shodu, ne rozdíly.

Pojďme se v politice zaměřit na velké úkoly s přesahem více volebních období. Změnit hospodářství, školství, důchodový a sociální systém trvá i desetiletí. Pokud naše politická reprezentace bude (jako to v minulých letech často ukazovala) zaměřena pouze na výsledky za jedno volební období a nebude se soustředit na velké úkoly, z nichž nekoukají rychlé politické body, bude nám svět ujíždět. Komunikujme, naslouchejme, spolupracujme a hledejme kompromisy. Jen tak nás čeká lepší budoucnost a zvládneme i velké výzvy, které před námi stojí.

JOSEF COGAN

Dvojka Pirátů a Starostů v Královéhradeckém kraji

V šestnácti letech jsem spoluorganizoval stávku na gymnáziu a spoluzaložil Občanské fórum v našem městě. Do každodenní politiky mne však dostal až vzdor proti dopadům opoziční smlouvy. Naše město bylo v rozkladu, zadlužené a bez vize. Vystudoval jsem práva na Univerzitě Karlově a následně kandidoval do zastupitelstva. Nyní jsem počtvrté starostou Nové Paky. Když jsem byl zvolen poprvé, bylo mi pouhých 29 let. Teď je mi o něco víc, zápal mám však pořád stejný.

Jako sokol pomáhám pořádat závody pro mládež, podporuji tělesnou zdatnost, odvahu a čestné jednání. Rád se otužuji. Obecně se považuji za velmi aktivního člověka. Když jsem se v roce 2002 stal poprvé starostou, město bylo rozhádané, ponuré a mladí lidé z něj utíkali. Dnes je tomu, díky kolektivní snaze aktivních občanů, naopak. A to mi dává důvěru, že se podobná změna může pod správným a férovým vedením odehrát i v celé republice. Je k tomu však potřeba vybudovat vzájemnou důvěru, která nám tu dnes tolik chybí.

Baví mě žít jako Forrest Gump. Často říkám, že můj život je jako bonboniéra. Mám štěstí na skvělé náhody a rád přijímám nové výzvy. Jsem kreativec a digitální nomád. Můžu tak bydlet a pracovat kdekoli, kde mám přístup k internetu. Když jsem se ale po letech vrátil domů do Broumova, uvědomil jsem si, jakou změnou k horšímu město prošlo. Mladí lidé odcházejí, je tu nedostatek pracovních příležitostí i služeb pro občany. A to není problém jen Broumova, ale celé republiky. Nechci, abychom žili ve městech duchů. Chci motivovat lidi, aby měli touhu vracet se do svých rodných regionů, aby tam předávali své zkušenosti, podnikali a zakládali rodiny.

V minulosti jsem učil ve škole pro neslyšící nebo byl promítačem a grafikem v královéhradeckém kině. Aktuálně učím výtvarné předměty na univerzitě, jsem na doktorském studiu a předsedám spolku zaměřenému na kulturu, umění a veřejný prostor. Kultura je součástí mého vesmíru už dvacet let a věřím, že má sílu měnit životy. V politickém prostředí si zaslouží více pozornosti, vždyť ovlivňuje každého z nás. I moje oblíbené vzpomínky jsou spjaté s kulturou – nadpozemský zážitek z koncertu Nicka Cavea, nocování ve Vatikánu, výlet na dvoj kole do galerie současného světového umění v Haagu.

Politikaření je mi proti srsti. Chci dělat politiku, která je efektivní, upřímná a nezkorumpovaná. To jsem našel u Pirátů. Líbí se mi, že každý Pirát je osobitý, ale členové dokážou najít společnou řeč, protože je pojí stejný cíl. Mě jako politika definuje liberálnost, empatie, kreativita. Mám energii měnit zařazení pořádky. Například to, jak pracujeme. Věřím, že díky digitalizaci můžeme stále více pracovat z domu, nemusíme se stěhovat za prací do velkých měst nebo každý den dojíždět desítky kilometrů. I to může přispět k zastavení vysídlování venkova a přilákat lidi zpět do míst, kde vyrostli.

Mé rodné Semily se mi rozpadaly před očima. Zavřené kino, rozbité náměstí, děravé silnice, do parku Ostrov v centru města byl po setmění strach vyrazit. V kraji vládla opoziční smlouva, na radnici se zakázky prodražovaly o desítky procent a celkově ubývalo důvodů, proč v Semilech žít. A tak jsme s přáteli připravili plán rozvoje a začali bojovat. Často to nebylo snadné, nakonec se nám však podařilo Semily dostat až na první místo žebříčku nejotevřenějších radnic v zemi. A k tomu jsme postavili nové kino, knihovnu, opravili náměstí, silnice a z parku Ostrov se stalo nejnavštěvovanější místo ve městě. A právě boj za transparentní politiku je spolu s bojem s dluhovým otrokářstvím mým dlouhodobým tématem ve Sněmovně.

Odmala chodím do Skautu a posledních osm let jsem vedoucím skautského střediska v našem městě. To mi dává spoustu energie a vlastně i naděje na lepší budoucnost. S ženou se staráme o čtyři děti, kterým rád vařím. Když je aspoň chvíle času, trávíme ji na výletech. Do vážného úrazu jsem dělal paragliding.

Maximální transparentnost politickým šíbrům a zákulisním hráčům omezuje prostor. Mnohé z nich jsem tím naštvál. Ale věřím, že je to cesta k politice dobré správy a odchod od politiky

kořistnické. Proto stejné principy prosazují i na poli Sněmovny. Jde to těžko, ale já si za tím stojím. Stejně jako celá koalice.

Kvůli Sněmovně střídám život v okolí Prahy a v České Lípě, odkud pocházím a kde podnikám v internetovém marketingu i platím daně. S partnerkou Terezou vychováváme dceru Miu, syna Elona a kočku. Mezi mé koníčky patří historie, IT a příroda. Rád si zajdu na squash nebo si občas s přáteli zahraji poker o pár drobných. Mimochodem se mi jako poslanci podařilo prosadit ukončení diskriminace českých hráčů při online hře vůči zahraničním. Jako skaut mám i na základě historických zkušeností obavy z politiků, kteří prosazují nacionalismus a tíhnou k totalitě. To lidstvu nikdy nic dobrého nepřineslo. Byl bych rád, kdyby se vrcholní politici snažili společnost spojovat, ne rozdělovat kvůli svým soukromým zájmům. Jsem člověk dodržující skautské desatero, snažící se lidem zajistit liberální demokracii bez lží a nenávisti, kde si jsou lidé před zákonem rovni.

Vystudoval jsem Provozně ekonomickou fakultu ČZU v Praze, kde pokračuji doktorským studiem. Jako univerzitní lektor působím v oblasti informačního managementu.

Od základní školy jsem se zajímal o veřejné dění. Jako skaut jsem se věnoval liberální demokracii i sociální politice a snaze pomoci jiným. Zajímala mě otevřenost i transparentnost veřejné správy. Líbil se mi projekt Otevřených měst, v němž jsem se

následně i angažoval. V životě jsem narazil na „šmejdy“, kteří se snažili lidi podvést. Se svým morálním zázemím jsem se chtěl takovým podvodům či korupci postavit a jednou z možností byla podpora protikorupční politické strany. Pirátské transparentní jednání pomocí digitálních technologií mi dávalo smysl. Poznal jsem, jak se pirátští poslanci od jiných odlišují a jaké mají morální základy. Kde jinde než u Pirátů můžete veřejně sledovat poslancův kalendář, evidenci kontaktů, transparentní výdaje, reporty činnosti, vnitrostranickou diskusi a jiné?

Chtěl bych ukotvit základy liberální demokracie tak, abychom se nemuseli stále strachovat, že stávající zákony někdo zneužije ve svůj prospěch či k zavedení totality. Připravuji úpravu legislativy ohledně zajištění nezávislosti médií veřejné služby nebo připomínku změny volebního zákona vedoucí k větší poměrnosti, aby hlas každého občana měl stejnou váhu. Zásadní v příštích letech bude také daňová a důchodová reforma, která musí zajistit důstojný život všem. Vhodná by byla rovněž větší spolupráce zemí EU, jež by mohla přinést i omezení daňových rájů, více peněz do české ekonomiky a rychlejší růst životní úrovně českých občanů.

Mám rád klasické společenské tance a taky pěstuji sukulenty. Doma v Ostravě jich mám okolo stovky. Ve Sněmovně mám jako místopředseda klubu na starost mimo jiné koordinaci hlasování. Jinými slovy hlídám, abychom byli všichni včas připraveni na místech a nemohlo nás nic zaskočit.

K Pirátům mě před jedenácti lety přivedlo jako ajťáka téma cenzury internetu. Když jsem si tehdy přečetl o nově vznikající straně, jen těžko jsem si uměl představit, jak moc mé rozhodnutí angažovat se v ní ovlivní můj další život. Rád vzpomínám na naše první pirátské schůze v ostravském Minikině. Dnes mám pomalu za sebou první období v roli poslance a byl bych rád, kdybych mohl v nastartovaných změnách následující čtyři roky pokračovat.

Čím se ve Sněmovně zabýváte? Nejvíce energie jsem věnoval vyšetřovací komisi v kauze OKD. Celou naši rok a půl trvající práci jsme nakonec shrnuli na webu okd.pirati.cz. Teď už je případ v rukou policie a soudů.

Kromě toho se mi podařilo přispět k záchraně historického komplexu budov Ostravica-Textilia. Právě tato zkušenost mě přivedla k tématu ochrany památek, kde se snažím cestou novely památkového zákona vyřešit problém tzv. dvojkolejnosti památkové péče, aby proces vyřizování žádostí pro běžného občana nebyl matoucí a zbytečně zdlouhavý.

Radost mám také z řešení situace s Dolem Frenštát, který víc než dvanáct let blokuje rozvoj obcí v podhůří Beskyd a stojí nás okolo čtyřiceti milionů ročně. Mnoho let pomáhám hnutí Naše Beskydy v boji za zrušení dobývacího prostoru a odstranění desítek černých staveb včetně těžních věží. Podařilo se mi k tomu uspořádat několik setkání na půdě Sněmovny se všemi zainteresovanými aktéry. Výsledkem bylo předložení harmonogramu jednotlivých kroků k definitivnímu uzavření dolu.

Jsem zároveň autorem novely, která směřuje k posílení pravomocí NKÚ tak, aby mohl kontrolovat také statutární města a veřejné instituce. Kromě toho se snažím prosadit také právní ochranu oznamovatelů korupce, tzv. whistleblowerů.

Jak mě změnily poslední čtyři roky ve Sněmovně? Myslím si, že skoro vůbec. Žiju pořád stejně, stále opravuji dům, stále nemám auto a jezdím vlakem a MHD. Jen jsem se naučil být trpělivější, nebrat si věci osobně a jasně se stavět proti záměrům, se kterými nesouhlasím. Zároveň bych chtěl, aby naše děti žily v zemi, kde už nebudou muset bojovat proti korupci a klientelismu, kde ohleduplnost nebude slabostí, kde politika nebude sprosté slovo a stát bude sloužit občanům, a ne občané jemu. S tím jsem do Sněmovny před čtyřmi lety šel a o to chci usilovat i nadále.

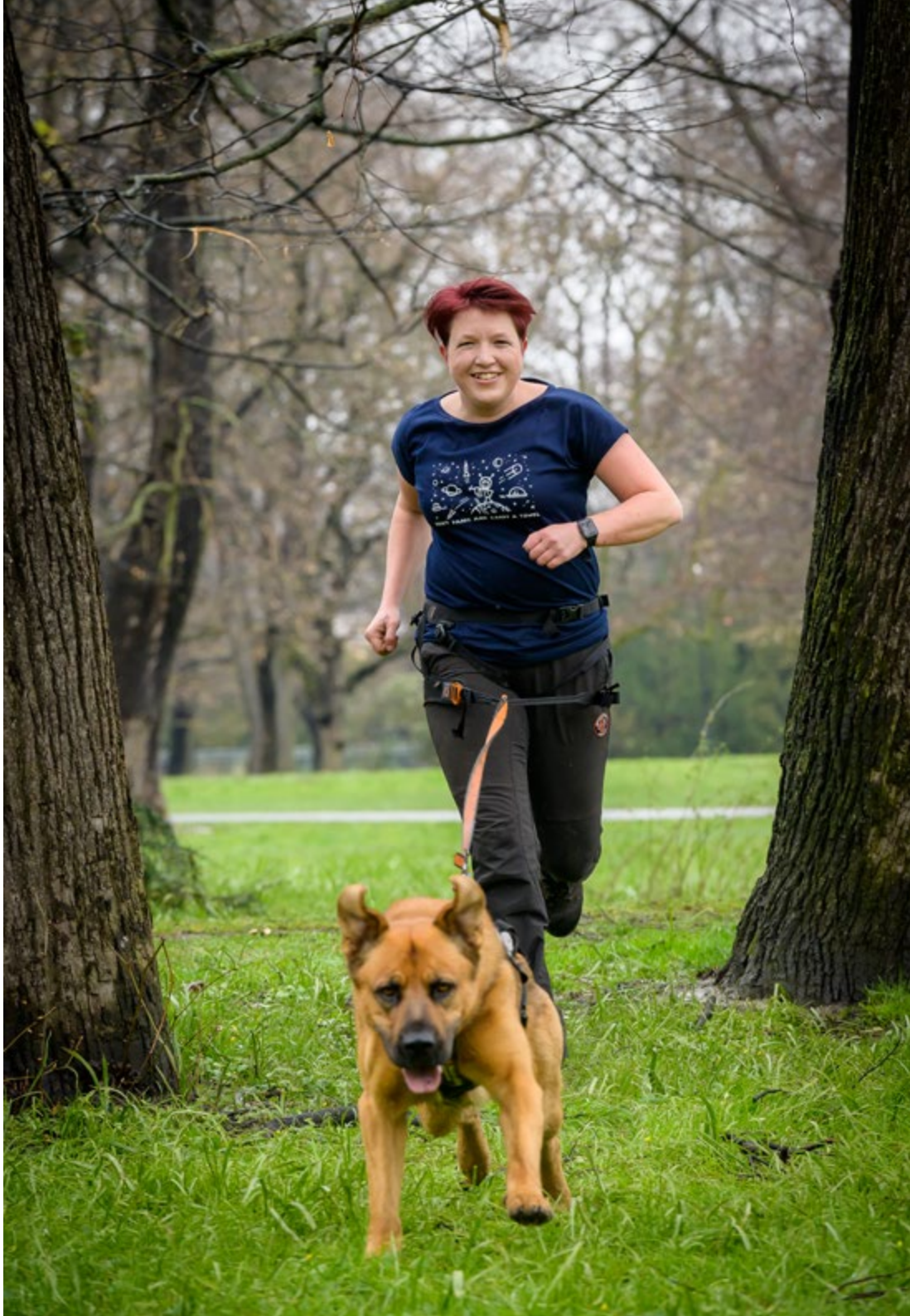

V devatenácti jsem odjel za prací do Prahy, stejně jako spousta dalších rodáků z Karviné. Později jsem se však vrátil domů a založil tu rodinu. Neztotožnil jsem se s tím, kam Karviná směřuje, což byl impuls pro můj vstup do politiky. Nestěžuji si v hospodě, ale konám, proto jsem v roce 2018 kandidoval v komunálních volbách a získal mandát zastupitele města Karviné.

V našem regionu je velkým tématem útlum hornictví. Řadu let bylo s Karvinou velmi úzce spjato. V posledních letech však byla těžba nerentabilní a tlak na přechod k ekologicky šetrným zdrojům postupně dohnal hornictví k ústupu. Nesmíme však zapomínat, že s každým zavřeným dolem přijde o práci mnoho lidí, a to nejen horníků, ale také zaměstnanců firem, které jsou na OKD ekonomicky závislé. Na tzv. hornický důchod spousta lidí nedosáhla, protože k útlumu hornictví nakonec dochází dříve, než se původně plánovalo. Minulé léto jsme se rozhodli s tím něco dělat, podali jsme petici, se kterou jsme obcházeli náměstí, hospody i vrátnice samotných dolů. Společně se nám nakonec podařilo zmírnit podmínky pro získání hornického důchodu.

Velmi mne zajímají technologie a jejich využití ve státní správě. Vidím, jak zoufalá je situace okolo papírování a jak komplikované jsou byrokratické procesy. Zároveň mám pocit, že je

politika vnímána jako něco inherentně nečistého, takže se k ní spousta zajímavých lidí nechce hlásit. To bych rád změnil, protože spolupráce s experty je v mnoha odvětvích klíčová. Myslím, že nastal čas pro novou generaci poslanců, kteří ve Sněmovně nebudou jen pospávat.

VERONIKA MURZYNOVÁ

Pětka Pirátů a Starostů v Moravskoslezském kraji

Jsem tak trochu vesmírná pirátka. Nepřepadávám však Muskovy rakety, mám u Pirátů na starosti kosmický program. Studovala jsem astrofyziku v Brně i Londýně a mou celoživotní láskou jsou sci-fi literatura, angličtina, bojová umění a nové technologie. Jsem ostravskou zastupitelkou, asistentkou poslance a zástupkyní vedoucího zahraničního odboru Pirátů. V mezích času studuji mezinárodní vztahy a vzácné volné dny trávím nejraději v horách a lesích mimo civilizaci. Společnost mi poslední rok dělá můj pes Loki, kterého jsem adoptovala z útulku v Dětmovicích a pojmenovala po jedné z postav marvelovského vesmíru.

Soustředím se sice na vesmír, ale nohama zůstávám na zemi. Především doma v Moravskoslezském kraji. Tam jsem měla první velkou politickou zkušenost, když jsem koordinovala komunální volby v roce 2018. Doteď na ně moc ráda vzpomínám, protože znamenaly nástup pirátských zastupitelů na několik radnic. Už během dospívání jsem se přesvědčila, že veřejný prostor bez naší péče upadá. Do politiky jsem se proto vrhla již ve třinácti letech, nejprve jako aktivistka. Praktické zkušenosti sbírám už od mládí – od práce v cestovce, hlídání dětí a uklízení domů přes vážení šunky v supermarketu až po vedení pobočky

spediční firmy. Mojí superschopností je pak umění najít a propojit správné lidi pro určitý projekt.

Chci dosáhnout toho, aby se z nás stala vzdělaná, digitálně propojená a tolerantní společnost. Baví mě prolínat politiku na všech úrovních, o což se snažím v týmu pro dopravu poslance Ondřeje Polanského. Podařilo se nám vytvořit skvělý samostatný programový bod ke kosmickému programu, na což jsem hodně hrdá. I když se mi asi nepodaří dostat Piráty do vesmíru, chci alespoň přispět k jejich astronomickému úspěchu.

Jsem ředitelkou neziskovky, s níž pomáháme a podporujeme osoby s duševním onemocněním a mentálním postižením, ale hlavně mámou dvou synů. Ve volném čase nejraději cestuji, chodím na túry, na houby, za kulturou, po památkách a taky maluji. Ráda trávím čas se svými blízkými – s rodinou, kamarády, spolužáky ze základní a střední školy, se kterými mě pojí velmi silná přátelství.

Co mě přivedlo k politice? Nebylo to nic jiného než občanská naštvanost. Většinu profesního života se věnuji pomoci lidem se zdravotním postižením a štkvalo mě, jak povrchně se město zasazuje o řešení jejich potřeb. Mé kroky proto vedly do zastupitelských lavic v mojí rodné Opavě, kde jsem aktivní dodnes. Jako služebně nejstarší opoziční zastupitelka často svádím boj s větrnými mlýny, přesto mě moje práce baví. Díky ní se setkávám se spoustou lidí, kterým naslouchám a pomáhám řešit jejich problémy.

Snažím se na věci nahlížet v širších souvislostech, poctivě pracovat a nepolitikařit. Piráty jsem poznala jako chytré a pracovité lidi se silným morálním kompasem a smyslem pro spravedlnost, proto jsem si s nimi lidsky tak sedla. Většina z nich je navíc mladší než já, což mě inspiruje a zároveň naplňuje optimismem

do budoucna. Je pro mě důležité být v kontaktu s lidmi napříč generacemi a reflektovat potřeby 21. století.

Do sněmovních voleb kandiduji s čistým štítem. Když se ohlédnu za těmi deseti lety v politice, nemám se za co stydět. Pořád jsem ta stejná Hanka, taková, jakou mě lidé znají, a to se nezmění ani vstupem do Sněmovny. Spravedlivé podmínky a rovné šance pro všechny jsou pro mě důležité jak v osobním životě či práci, tak i v politice. Na pirátské palubě cítím obrovský elán a energii, to mi dává chuť do další práce.

První kontakt s politikou jsem měl během sametové revoluce, kdy jsem působil ve studentském hnutí. Po revoluci však byla spousta věcí jinak, než jsme čekali, což byl také důvod vstoupit do komunálu. Působím jako starosta Nové Hradečné v Olomouckém kraji. Myslím, že můj příběh je takovou až klasikou mezi lidmi z hnutí STAN – s kamarády jsme byli nespokojeni se situací na radnici, proto jsme poskládali komunální kandidátku a hned v prvních volbách porazili komunisty i ODS. Tak jsem se stal starostou poprvé. Od té doby jsem byl zvolen již pětkrát.

Myslím, že zkušenost z komunálu může být větší výhoda, než si lidé uvědomují. Na vesnici se musíte domluvit se všemi. I s těmi, kdo s vámi opravdu nesouhlasí. A mám pocit, že spousta lidí ve Sněmovně to neumí – že se nevedou kultivované diskuse a že názory ostatních často nejsou vůbec vyslyšeny. Já si stojím za tím, že komunikace je základ. Možná i proto jsme získali cenu Vesnice roku v Olomouckém kraji. Snažíme se totiž lidi propojovat, podporujeme menší spolky a všichni společně otevřeně mluvíme o palčivých tématech. Snažíme se naši obec rozvíjet odspodu a věřím, že se nám to daří.

Hlavním tématem, které bych chtěl řešit, je rozhodně životní prostředí. V naší obci jsme neblahý stav české krajiny pocítili

z první ruky, když na nás přišly povodně. Naše krajina již není schopna zadržovat vodu, což je do budoucna velký problém. Přál bych si, abychom se k přírodě chovali šetrně, abychom využívali principy cirkulární ekonomiky a udržitelné mobility. Zkrátka aby se tu žilo dobře i za pár desítek let.

Věřím, že změnou doma můžeme přispět ke změně ve světě.

Můj osobní život se hodně točí okolo tvorby her. Začal jsem pořádáním těch městských, pokračoval na počítači, pak jsem hrál a psal role play hry v reálu (LARP) a nakonec jsem se podílel na tvorbě druhého vydání Dračího doupěte II. S pár kamarády jsme doplnili a přepracovali původní verzi z roku 2011, revizi jeho systému bych ale chtěl ještě dokončit. Vystudoval jsem přírodovědnou větev na Slovanském gymnáziu v Olomouci a následně získal titul bakaláře z informatiky na Univerzitě Palackého. Za stejný kraj jsem momentálně poslancem a ve Sněmovně se kromě místopředsednických povinností věnuji otázkám voleb, demokracie a ústavy.

Na základce jsem byl členem přírodovědného oddílu a postupně se stal oddílovým vedoucím. S některými kamarády nám to ale bylo málo, tak jsme se přidali k pořádání zmíněných larpů a městských her. Obojí mě vlastně přivedlo k první větší zkušenosti se státem, který nám věci spíše komplikoval. Měli jsme pocit, že nedůvěřuje občanům a více podporuje třeba pasivní sledování sportu než aktivní trávení času. Zároveň jsem se dlouhodobě setkával s tím, že mě nikdo nezastupoval a neměl jsem koho volit. Problémy, které jsem považoval za podstatné, tehdejší politici vůbec neřešili. Takže jsem si něco nastudoval,

zmapoval politické spektrum, udělal pár testů a identifikoval se jako středový až sociální liberál. Odpovídalo tomu několik stran, ale Piráti mě upoutali svým obrovským nadšením, otevřeností, možností zapojit se, chutí měnit věci a skutečně funkční vnitřní demokracií.

Co si budeme povídat, Sněmovna zvenku asi taky vypadá jako pořádné „dračí doupě“. Na hrdinu si v ní ale nehraju. Je potřeba revidovat volební systém do Senátu a při volbě prezidenta, aby v nich lidé nemuseli takticky volit menší zlo. A chci se podívat také na efektivitu Sněmovny, která se nejdřív věnuje věcem, jež ji rozdělují, a pak nezbývá čas na ty, na kterých by byla shoda. Věřím, že mi k tomu pomůže moje uvážlivost, klid a schopnost jednat s každým. A když to celé zvládnou ve zdraví, snad už konečně vytvořím jednu strategickou deskovou hru, kterou mám v hlavě už skoro deset let.

Díry na silnicích i v rozpočtech, to je bohužel Česko. I když máme krásnou zemi plnou šikovných lidí, v systému je mnoho chyb, o jejichž nápravu bych se rád zasadil. Přemýšlím analyticky, mám rád tabulky, a nemám tak problém mezery odhalit ani systematicky pracovat na jejich odstranění. Koneckonců hledáním anomálií se živím, jsem lingvista a věnuji se především zvláštěností české a německé gramatiky. Kromě toho rád poznávám nové kraje i lidi a inspiroji se jejich zkušenostmi.

Do politiky mě přivedly právě ony zmíněné zásadní systémové chyby. Mezery, které většina z nás bere jako danou skutečnost, se kterou se musíme vyrovnat. Někteří nad nimi jen mávnou rukou, jiným by tyto chyby i vyhovovaly. Já bych je naopak rád napravil. Při svém doktorském studiu jsem se musel například potýkat s nástrahami, které všem nastavuje nefunkční autorský zákon. Odborníci nemohou jednoduše zkoumat aktuální práce o svém vlastním tématu, protože si na nich jiní sedí jako žáby na prameni, což brzdí rozvoj poznávání. Začal jsem přesvědčovat ostatní, že systém potřebuje změnu k něčemu novému, lepšímu, a tak jsem se přidal k Pirátům.

Chtěl bych zalátat díry ve finančním systému, posouvat zemi směrem k moderní liberální demokratické společnosti, podpořit

například manželství pro všechny, novelu autorského zákona a vůbec všechny návrhy vedoucí k modernějšímu Česku. Chci odstartovat změnu k lepšímu. Ale při jejich látání jsem narazil na neochotu k jakýmkoli změnám, i když jsou k lepšímu. Bylo třeba začít přesvědčovat ostatní, že cílem změn nemusí být ten starý systém, na který jsou všichni zvyklí, ale třeba systém nový, lepší. A z člověka je najednou politik.

Pocházím ze zemědělské rodiny ve Strážnici a celý život se tak říkajíc hrabu v hlíně, byť amatérsky. Má cesta původně nevedla směrem, kde jsem dnes. Vystudoval jsem elektroprůmyslovku v Uherském Hradišti a při práci pak pokračoval studiem teorií interaktivních médií a managementu v kultuře v Brně. Od elektrikáře jsem se postupně dostal až k reklamě, PR a branding, kde jsem zůstal deset let. Na toto poslední období moc rád vzpomínám, pomáhal jsem třeba místním firmám s rozvojem byznysu. Díky tomu jsem se pak začal víc zabývat rozvojem podnikání v regionech a na venkově obecně, což mě přivedlo ke zhoršujícímu se stavu krajiny.

Moje politické angažmá začalo kolem roku 2010 na lokální úrovni ve Strážnici. Věnoval jsem se hudbě a založil sdružení nezávislých kandidátů, které mělo za cíl zlepšit podmínky pro realizaci místních kulturních aktivit. Kromě toho jsme se zaměřovali na podporu lokálního podnikání nebo na zlepšení transparentnosti. Krátce nato jsem se setkal s Piráty. Tenkrát jsem byl překvapený, jak stejné jsou pohledy a postoje našeho sdružení a Pirátské strany. Po pár letech jsem se stal jejím členem a dnes se v rámci strany věnuji hlavně rozvoji venkova, udržitelnému hospodaření v krajině a podpoře bioekonomiky. Tím jsem se tak

trochu dostal zpátky ke svým zemědělským kořenům. Dalším důvodem, proč se věnuji zemědělské politice, je i jedna z mých vášní – vaření. Díky tomu, že vařím, si uvědomuju význam kvality potravin a také důležitost co nejkratší cesty od výrobce ke spotřebiteli.

Mým cílem do budoucna je, aby zemědělství a zemědělské politice jako celku byla přikládána patřičná důležitost. Chci dosáhnout změny přístupu ke státním lesům, aby nebyly brány pouze jako zdroj neomezeného byznysu pro pár vyvolených. Rád bych také zlepšil postavení venkova. Nezaslouží si být jen druhořadým hráčem, ale fungujícím a prosperujícím ekosystémem, kde budou chtít žít třeba moje děti. Spoustu lidí si to neuvědomuje, ale venkov tvoří osmdesát procent naší krajiny, a pokud tedy chceme zdravou krajinu, potřebujeme zdravý venkov.

V osobní rovině bych si přál, abych se vždy s klidem a čistým svědomím mohl na sebe podívat do zrcadla, a až přijde čas odejít, tak s vědomím, že to mělo smysl.

Vystudovala jsem vodní stavby a vodní hospodářství na VUT v Brně. V tu dobu jsem však ještě netušila, že právě voda bude v budoucnosti jedno z nejpálčivějších témat naší země.

V roce 1996 jsem byla zvolena do zastupitelstva Moravské Nové Vsi, později jsem se stala starostkou. Velmi vřelý vztah mám k jižní Moravě, nedokážu si představit místo, kde bych se cítila lépe. Proto mne trápí, jak na ni dopadají změny klimatu i zanedbaný místní rozvoj v podobě neudržovaných silnic, špatné dostupnosti primární zdravotní péče či nedostatečné pokrytí péčí sociální. Je třeba řešit jak odpad, kůrovce, erozi, zadržování vody v krajině, tak i zmiňovanou dopravu. Tato témata aktuálně otevírá z opozičního křesla v Poslanecké sněmovně a jsem členkou výborů pro zemědělství a životní prostředí. Zároveň předsedám podvýboru pro udržitelný rozvoj, který považuji za nejzásadnější, z mého pohledu mu však prozatím není dán prostor, jaký by si zasloužil. Mým přáním je, aby se podařilo úspěšnou praxi mnoha starostů z různých koutů naší země aplikovat na celou republiku.

Stála jsem u vzniku hnutí Starostů a nezávislých. Myšlenka, že převedeme zkušenosti z komunálu do praxe v Poslanecké sněmovně, mi přijde dnes stejně aktuální jako tehdy. Asi nebudu

první, kdo řekl, že starostové mají k občanům nejbližší. A stejně tak by měli mít k občanům blízko i vrcholní politici, což se bohužel u nás v praxi zatím moc neděje.

Puntičkář, pedant a perfekcionista. Tak bych se asi charakterizoval a mnozí by možná souhlasili, ale o tom až později...

Narodil jsem se v Brně, kde jsem také studoval a pracoval jako softwarový analytik. Mám rád svobodný software, transparentní politiku a mým velkým koníčkem je robotika. Právě na ni mi kvůli práci zbývá méně času, než bych si přál, ale možnost usilovat o ohleduplnou a solidární politiku za to stojí. Táta byl dvě období starostou obce, kde jsem vyrůstal a kde moji rodiče žijí dodnes, a právě od něj jsem odkoukal kritický, ale pozitivní vztah k politice. Na jeho práci a reputaci jsem se přesvědčil, že je možné dělat politiku dobře a zodpovědně. Dá se říct, že mi byl odjakživa vzorem, který jsem následoval.

Před dvanácti lety na gymnáziu jsem na internetu narazil na výzvu k založení České pirátské strany, která mě uchvátila, přiměla vytisknout podpisový arch a posbírat na něj podpisy spolužáků na gymplu. Na vysoké škole už jsem nedokázal odolat a po volbách v roce 2010 jsem toho chtěl být součástí. Jsem pyšný na to, že jsem dalších sedm let dobrovolnické, nehonorované práce u Pirátů zůstal. Když se dívám dozadu, vidím dlouhou řadu malých krůčků, které mě dovedly až sem. Krůčků poháněných především touhou žít v pravdě a dobře se u toho bavit. To jsou

prostě vzpomínky k nezaplacení. Reakce na nás byly zpočátku skeptické, ale zájem o to, jak kvalitně se lidem v Česku žije, nás tak naplňoval, že jsme od politiky nemohli prostě jen tak odejít. A během tohoto politického dospívání jsem začal chtít zúročit to, co ve mně zřejmě už od dětství nevědomky zrálo. Po jedenácti letech můžu říct, že vstoupit k Pirátům byl ten nejlepší krok, co jsem v životě udělal.

Teď už zpátky k mému pedantství a puntičkářství – věřím, že chyba je pozitivní součástí pokroku. Když se s ní tedy pracuje a nezametá se pod koberec. Sám nejsem bezchybný, říkám věci na rovinu a často nedovedu jednat v rukavičkách, v dravém prostředí politiky je však občas potřeba i dobře mířená vznětlivost. Společenské problémy, které v politice aktivně řeším, беру totiž velmi osobně. Pečlivě lidem naslouchám a hledám hlavně porozumění, ne konflikty. Dlouhodobě proto usiluji například o narovnání represe namířené proti konopí a moc bych si přál, aby v politické kultuře místo polopravd a manipulací hrály prim pokora a reflexe. Věřím, že se v politice můžeme od honění politických bodů dostat ke kvalitnímu rozhodování. Takovému, které jsem v mládí odkoukal od svého táty.

FRANTIŠEK ELFMARK

Lídr Pirátů a Starostů
ve Zlínském kraji

V žilách mi proudí slovácká krev. Jsou tři věci, které ve svém životě nadevše miluji – rodinu, Slovácko a přírodu. Jako poslanec se věnuji zejména životnímu prostředí, možná i proto, že jsem vášnivý turista a chalupář. Zkrátka mám rád procházky na čerstvém vzduchu. Snažím se, aby problematika životního prostředí byla zakotvena v lidských srdcích a stala se neodmyslitelnou a přirozenou součástí našich životů.

V politice jsem začínal na místní úrovni jako komunální zastupitel v Uherském Hradišti. Pomohl jsem zaktivovat občany k větší komunikaci směrem k politikům, zasadil jsem se o větší transparentnost projektů, rozšíření dětských hřišť a jejich pravidelnou údržbu.

Snažím se o vzdělávání a osvětu informováním veřejnosti o významu třídění a recyklace odpadu, a to už u dětí v mateřských školách. Po nečekaném zvolení do Poslanecké sněmovny jsem se začal věnovat třídění a minimalizaci odpadu mnohem více, konkrétně se zabývám především oběhovým hospodářstvím.

Do politiky mě přivedla neschopnost politiků řešit věci jednoduše, efektivně a selským rozumem. Dnes a denně vidím spoustu problémů, které nikdo nemá zájem řešit a jen se odsunují. Katastrofa, která se udála na řece Bečvě, je jedním z příkladů.

Mě osobně však tato tragická událost, která otrávil řeku a zničila ji na několik let, přiměla k vytvoření iniciativy zazivoubecvu.cz. Ta má za cíl vytvořit takové ochranné mechanismy, díky kterým by se podobné havárie už nikdy v budoucnu neměly opakovat.

Svou práci beru jako každodenní výzvu a službu občanům. Společně s Piráty přistupujeme ke všemu s pokorou a touhou věci měnit. Věřím, že až se nám podaří vrátit do politiky lidskost, slušnost, transparentnost a zdravý rozum, budeme mít vyhráno.

Celý život se věnuji práci s dětmi. Dlouhá léta jsem učil na vesnické škole, navíc s manželkou máme čtyři vlastní. V naší obci vedu skauty a vlastně to bylo jedním z důvodů, proč jsem se vrhl do komunální politiky. Chtěl jsem pro oddíl postavit chatu, a aby se něco pohnulo, musel jsem se aktivně zapojit do místní politiky a kandidovat ve volbách. A je to už skoro dvacet let, kdy jsem se poprvé stal starostou.

Problémy malých obcí jsem si začal uvědomovat čím dál více. Hledal jsem politickou stranu, která by jim pomohla a nepřehlížela ani ty nejmenší vísky. Protože jsem ji nenašel, založil jsem spolu s dalšími spřátelenými starosty STAN. A jsem pyšný na to, jak naše hnutí vzniklo odspodu a jaké zkušenosti do vysoké politiky přináší. Podařilo se nám prosadit RUD neboli rozpočtové určení daní. Od roku 2013 tak získávají obce ročně asi dvanáct miliard korun nárokově navíc.

Měl jsem tu čest sloužit u Hradní stráže za prezidenta Havla. Škoda, že si jeho nástupců na Hradě už nemohu tolik vážit... Taky jsem si na týden vyzkoušel, jaké to je být primátorem Prahy. A vím, že bych neměnil. Život na malých obcích má svá specifika, ale já to tady miluji.

Jsem Valach tělem i duší. Příroda, která je v okolí mého rodného Rožnova pod Radhoštěm, mě odmalička formovala. Říká se, že pokud chce člověk něco změnit, měl by začít u sebe. Proto se ve svém životě i práci snažím prosazovat věci, které jsou v souladu s přírodou. Vybudoval jsem gastronomický koncept, ve kterém připravujeme rostlinný kebab. Odstartovali jsme v Brně a podařilo se mi ho posunout formou franšízy i do Prahy. Nemám rád ideologie, ale jsem ekolog a pomáhám snižovat spotřebu masa.

Sedmnáct let podnikám a do politiky jsem vstoupil, protože jsem měl už dost prospěchářů, kteří hledí jenom na své vlastní zájmy. Chci být hlasem živnostníků, malých a středních podniků, těch, kteří v této době pomoc potřebují. Chci zvýšit kvalitu veřejného stravování například podporou regionálních biopotravin, napomáhat ekologickému zemědělství či řešit problém zadržování vody v krajině a také welfare zvířat. Přeji si, aby ekologické zájmy byly minimálně na stejné úrovni jako ekonomické. Myslím si, že za politiky by měla být vždy vidět jejich práce, proto chci své priority dotáhnout do konce.

Nejkrásnější i nejzajímavější vzpomínky má většina z nás spojené s cestováním a poznáváním neprobádaných míst, která se někdy skrývají i v blízkém okolí. A já věřím, že společně

s Piráty a Starosty probádáme nepoznaná zákoutí poctivé politiky. Začínám vidět světlo na konci tunelu, kterým se u nás politika někdy jeví.

Co jsme vlastně zač – Piráti a Starostové

Odpovědný redaktor: Aleš Vopat a kolektiv

Jazyková korektura: Vendula Braunerová

Fotografie: Petr Vrabec

Obálka, grafická úprava a sazba: Martin Stehlík

www.piratiastarostove.cz

www.facebook.com/cojsmevlastnezac

info@pirati.cz

96 stran

